

Index

- 20 Cœpitq; Noe vir agricola exercere terram. 105.
 CAP. XI. vers. 4. Antequam dividamur. 145.
 7 Confundamus ibi linguam eorum. 408.
 CAP. XII. vers. 17. Flagellavit autem Dominus Pharaonem plagis maximis, & domum ejus propter Sarā. 558.
 CAP. XIV. vers. 18. Melchisedech rex Salem, sacerdos Dei altissimi. 431.
 CAP. XV. vers. 1. Noli timere Abraham, ego protector tuus sum. 239.
 2 Domine Deus, quid dabis mihi? Ego vadam absque liberis. 319.
 CAP. XVI. vers. 14. Appellavit puteum illum, puteum viventis, & videntis me. 32. & 311.
 CAP. XVI. vers. 21. Descendam, & videbo. 507.
 27 Loquor ad Dominum, cum sim pulvis, & cinis. 337.
 CAP. XIX. v. 17. Noli respicere post tergum. 21.
 25 Subvertit civitates has, & omnem circa regionem, universos habitatores urbium, & cuncta terræ videntia. 408.
 26 Respicensque uxor ejus post se. 21.
 CAP. XX. vers. 7. Redde viro suo uxorem, quia propheta est, & orabit pro te, & vivet. 518.
 CAP. XXI. vers. 6. Risum fecit mihi Deus. 312.
 10 Aperuitque oculos ejus Deus: quæ videns puteum aque, abijt, & implevit utrem, deditque puero bibere. 311.
 CAP. XXII. v. 2. Vade in terram visionis. 619.
 12 Non extendas manum tuam super puerum. 150.
 16 Quia fecisti rem hanc, benedicam tibi. 29.
 CAP. XXVII. vers. 15. Vestibus Esau valde bonis, quas apud se habebat domi, induit eum. 356. 479. & 675.
 35 Venit germanus tuus fraudulenter, & accepit benedictionem tuam. 106.
 37 Invenio, & vino fabilivi eum, & tibi post hæc fili mi ultra quid faciam? 675.
 39 In pugna dime terræ, & in rore cæli, desuper erit benedictio tua. 479. & 675.
 40 Vives in gladio, & fratri tuo servies. 188.
 41 Dixitque in corde suo: occidam fratrem meum. Nuntiatum sunt hæc Rebecca. 115.
 CAP. XXVIII. vers. 11. Tulit de lapidibus, qui jacebant, & supponens capiti suo, dormivit. 141.
 18 Surgens ergo Jacob manens, tulit lapidem, quæ supponerat capiti suo. 141.
 CAP. XXXIX. vers. 11. Elevata voce fecit. 672.
 21 Da mihi uxorem meam. 575.
 CAP. XXX. vers. 1. Da mihi liberos, alioquin moriar. 119.
 CAP. XXXI. vers. 12. Vidi omnia, quæ fecit tibi Laban. 246.
 13 Egredere de terra hac. 246. & 609.
 19 Rachel furata est idola patris sui. 495.
 CAP. XXXII. vers. 28. Nequaquam, inquit, Jacob appellabitur nomen tuum, sed Israel. 172.
 30 Salva facta est anima mea. 172. 257.
 CAP. XXXIII. vers. 10. Vidi faciem tuam, quasi viderim vultum Dei. 39.
 CAP. XXXIV. vers. 19. Amabat enim puellam valde. 543.
 25 Ingressi sunt urbem confidenter, interfecitque omnibus masculis, Hæmor, & Sichem pariter necaverunt. 543.
 27 Depopulati sunt urbem in ultionem stupri. 378.
 CAP. XXXV. vers. 18. Mortua est ergo Rachel. 110.
 CAP. XXXVII. vers. 8. Nunquid rex noster eris? 416.
 10 Num ego, & mater tua, & fratres tui, adorabimus te? 477.
 11 Invidabant ei igitur fratres sui. 116.
 19 Mutuo loquebantur: ecce somnator venit: venite, occidamus eum, & tunc apparbit quid illi profint somnia sua. 258. & 708.
 28 Vendiderunt eum Ismaelitis. 112.
 33 Fera pessima comedit eum, bestia devoravit Joseph. 133.
 CAP. XXXIX. vers. 9. Quomodo ergo possum hoc malum facere? 409. & 410.
 16 In argumentum ergo fidei retentum palham ostendit marito. 703.
 20 Tradiditque Joseph in carcerem. 258.
 CAP. XL. vers. 8. Nunquid non Dei est inter pretatio: referte mihi, quid videritis. 283.
 14 Nemento mei, ut suggeras Pharaoni, ut educat me de isto carcere. 38.
 19 Post quos auferet Pharaon caput tuum. 79.
 CAP. XLI. vers. 38. Nam in ventre poterimus talem vinam, qui Spiritu Lei plenus sit? 205.
 55 clamavit Populus ad Pharaonem, alimenta petens; quibus ille respondit: ite ad Joseph. 393.
 CAP. XLII. vers. 8. Et tamen fratres ipsi cognoscens,

Locorum Sacra Scriptura.

- nosens nos, est cognitus ab eis. 608.
 CAP. XLIV. vers. 2. Scribum meum argenteum, & pretium, quod dedit tritici, ponam in ore sacri junioris. 495.
 9 Apud quemcumque fuerit iracundum servorum tuorum, quod queris, moriatur. 37.
 10 Fiat justa vestram sententiam: Apud quemcumque fuerit inventum, ipse sit servus meus. 37.
 CAP. XLV. vers. 5. Ego sum Joseph frater vester, quem vendidistis. 570.
 CAP. XLVI. vers. 3. Noli timere, descende in Ægyptum, quia in gentem magnam faciam te tibi. 552.
 4 Ego descendam tecum illic, & ego inde adducam te revertentem. 552.
 CAP. XLVIII. vers. 3. Deus omnipotens apparuit mihi in Luza, quæ est in terra Chanaan, benedixitque mihi. 106.
 CAP. XLIX. vers. 3. Principium doloris mei. 375. Prior in donis, maior in imperio. 442.
 4 Effusus es sicut aqua, non crescat, quia ascendisti cubile patris tui. 375. & 512.
 5 Simeon, & Levi fratres, vasa iniquitatis. 544.
 Ex Exodo.
 CAP. I. v. 8. Surrexit interea rex novus super Ægyptum, qui ignorabat Joseph. 19.
 CAP. II. vers. 13. Attendite clamor eorum ad Deum. 394.
 CAP. III. vers. 2. Apparuitque ei Dominus in flamma ignis de medio rubi. 676.
 7 Vidi afflictionem populi mei in Ægypto, & sciens dolorem ejus descendi, ut liberem eum. 32. & 33.
 14 Ego sum, qui sum. 34.
 CAP. IV. vers. 3. Versa est in colubrum, ita ut fugeret Moyses. 451.
 4 Extende manum tuam, & apprehende caudam ejus, versaque est in virgam. 87. 451. & 607.
 6 Mitte manum tuam in sinum tuum. 87.
 15 Ego ero in ore tuo, & in ore illius, & ostendam vobis, quid agere debeatis. 107.
 CAP. V. vers. 1. Dimitte populum meum, ut sacrificet mihi in deserto. 440.
 2 Nescio Dominum. 278. & 550.
 CAP. VII. vers. 1. Constitui te Deum Pharaonis. 45. & 106.
 CAP. VIII. v. 19. Dignus Dei est hic. 605.
 CAP. IX. vers. 4. Indurabo cor ejus, ac persequetur vos, & glorificabor in Pharaone, & in omni exercitu ejus. 44. & 586.
 11 Forsitan non erit sepulchra in Ægypto. 36.
 12 Recede a nobis, ut serviamus Ægyptiis, multo enim melius erat servire eis, quam mori in solitudine. 36.
 25 Fugiamus Israelem, Dominus enim pugnat pro eis contra nos. 279. & 550.
 28 Nec unus superstitus ex eis. 536.
 31 Timuitque populus Dominum. 64.
 CAP. XV. vers. 24. Murmuravit omnis populus contra Moysen. 46.
 25 Ostendit ei lignum, quod cum misisset in aquas, in dulcedinem verse sunt. 46.
 CAP. XVI. vers. 3. Cur induxisti nos in desertum istud, ut occideres omnem multitudinem famem. 49.
 4 Ut tentet eum, utrum ambulet in lege mea? 49.
 CAP. XVII. vers. 5. Cur fecisti nos exire de Ægypto, ut occideres nos, & liberos nostros, ac jumenta ibi. 51.
 5 Sume tecum de senioribus Israel. 56. & 57.
 6 In ego stabo ibi coram te. Percutiesque petram, & exibit ex ea aqua. 58. & 159.
 7 Est ne Dominus in nobis, an non. 52.
 11 Cumque levaret Moyses manus, vincebat Israel. 61.
 14 Scribe hoc ob monumentum in libro, & trahe auribus Ioseph, delebo enim memoriam Amalech sub celo. 62. 63. 64. & 65.
 CAP. XVIII. v. 21. Provide de omni plebe viros potentes, & timentes Deum, in quibus sit veritas, & qui oderint avaritiam. 711.
 CAP. XI. vers. 3. Vocavitque eum Dominus de monte. 596.
 CAP. XX. vers. 22. Vidistis, quod de celo locutus sum vobis. 551.
 CAP. XXII. vers. 27. Misericors sum. 13.
 CAP. XXIV. vers. 4. Et mane confisus edificavit altare ad radicem montis. 529.
 CAP. XXVIII. vers. 1. Applica quoque ad te Aaron fratrem tuum cum filiis suis, ut sacerdotio fungantur mihi. 183.
 33 Ad pedes ejus dem tunica per circuitum quasi mala punicæ facies ex hyacintho, & purpura. 223. (ges. 121.)
 CAP. XXX. v. 30. Aaron, & filios ejus uncti Caro hominis non ungetur ex eo. 121.
 CAP. XXXII. vers. 1. Fac nobis Deos, qui nos precedant: Moysen enim huic viro, qui nos eduxit de terra Ægypti, ignoramus, quid acciderit. 58. 65. 69. & 439.
 4 Fecit ex eis vitulum constabilem, dixeruntque, Hi sunt Dij tui Israel, qui te eduxerunt de terra Ægypti. 52. 71. 165. & 394.

- 7 Peccavit populus, quem eduuxisti de terra Egypti. 52. 120. & 435.
 11 Cur Domine irascitur furor tuus contra populum tuum, quem eduuxisti de terra Egypti. 73. 185. & 302.
 12 Ne, quæse, dicant Egyptij: Callide eduixit eos, ut interficeret in montibus, & deleteret de terra quæscat ira tua, & esto placabilis super nequitiã populũ tuũ. 302.
 14 Placatusque est Dominus. 165. & 302.
 18 Vocem cantantium ego audio. 120.
 20 Sparsit in aquam, & dedit ex eo potum filiis Israel. 682.
 21 Quid tibi fecit hic populus, ut induceres super eum peccatum maximum. 82.
 32 **U**t dimitte eis hanc noxam, aut si non facis, dele me de libro tuo, quem scripsisti. 85. & 88.
 CAP. XXXIII. vers. 1. Vade, ascende de loco isto, non enim ostendam tecum. 53.
 4 Audiensque populus sermonem hunc pessimum, luxit. 58.
 13 Ostende mihi faciem tuam. 74.
 19 Ostendam omne bonum tibi. 74.

Ex Levitico.

CAP. XXVI. vers. 19. Daboque vobis cælum desuper sicut ferrum, & terram æneam. 63.

Ex libro Numerorum.

- CAP. III. vers. 4. Mille viri de singulis tribubus eligantur ex Israel. 378.
 CAP. VI. vers. 23. Sic benedicetis filiis Israel, & dicetis: Benedicat tibi Dominus. 121.
 CAP. XI. v. 1. Ortus est murmur populi quasi dolentium pro labore contra Dominum, & accensus in eos ignis Domini devoravit extremam castrorum partem. 90. 93. & 147.
 6 Anima nostra arida est, nihil aliud respiciunt oculi nostri, nisi man. 95.
 14 Non possum solus sustinere omnem hunc populum, qui gravis est mihi, sin aliter tibi videtur, obsecro, ut interficias me, & inveniam gratiam in oculis tuis. 98. 99. & 185.
 16 Congrega mihi septuaginta viros de senibus Israel, quos tu nosti, quod senes populi sint, ac magistri. 107.
 17 Auferam de spiritu tuo, tradamque eis. 109.
 33 Adhuc carnes erant in dentibus eorum, & ecce furor Domini cocitatus est in populum. 16.

- 34 Vocatusque est ille locus, sepulchra concupiscentiæ. 120.
 CAP. XII. vers. 1. Locutaque est Maria, & Aaron contra Moysen. 111 & 120.
 7 At non talis servus meus Moyses, qui in omni domo mea fidelissimus est, ore enim ad os loquor ei. 118.
 10 Maria apparuit candens lepra, quasi nix. 120 & 132.
 13 Clamaruntque Moyses ad Dominum dicens: Deus, obsecro, sana eam. 123. & 128.
 CAP. XIII. vers. 3. Mitte viros, qui considerent terram Chanaan, quam daturus sum filiis Israel. 135.
 CAP. XIV. vers. 4. Constituamus nobis ducem, & revertamur in Ægyptum. 136.
 9 Dominus nobiscum est, nolite timere. 137.
 10 Cumque clamaret omnis multitudo, & lapidibus eos vellet opprimere, apparuit gloria Domini. 137.
 12 Feriam igitur eos pestilentia, atque consumam. 442.
 22 Tentaverunt me jam per decem vices. 12.
 37 Mortui sunt, atque percussi in conspectu Domini. 145.
 CAP. XVI. vers. 12. Num, si no peccante, contra omnes ira tua deserviet? 438.
 32 Aperiens os suum, devoravit illos. 155.
 41 Murmuravit autem omnis multitudo filiorum Israel sequenti die contra Moysen, & Aaron: vos interfecistis populum Domini. 158.
 CAP. XX. vers. 6. Apparuit gloria Domini super eos. 159.
 8 Loquimini ad petram coram eis, & ipsa dabit aquas. 159.
 10 Audite rebelles, & increduli. 161.
 11 Percuties virga bis silicem, egressæ sunt aquæ largissimæ. 159. & 164.
 12 Non introducetis hos populos in terram. 165.
 CAP. XXI. vers. 5. Cur eduuxistis nos de Ægypto, ut moreremur in solitudine? Deest panis. 167.
 6 Misit Dominus in populum ignitos serpentes. 168. & 480.
 8 Fac serpentem æneum, & pone eum pro signo, qui percussus aspexerit eum, vivet. 168.
 CAP. XXII. v. 17. Maledic populo illi. 510.
 CAP. XXV. vers. 1. Fornicatus est populus cum filiabus Moab, quæ vocaverunt eos ad sacrificia sua. At illi comederunt, & adoraverunt Deos earum. 404.
 CAP. XXVI. vers. 20. Dabis ei partem gloriæ tuæ. 674. CAP.

Locorum Sacræ Scripturæ.

- CAP. XXXI. vers. 7. Armate ex vobis viros ad pugnam, qui possint ultionem Domini expetere de Madianis. 378.
 CAP. XXXIII. vers. 55. Si enim nolueritis interficere habitatores terræ, qui remanserunt, erunt vobis quasi clavi in oculis, & lanceæ in lateribus. 637.

Ex Deuteronomio.

- CAP. I. vers. 27. Dixistis: odit nos Dominus. 165.
 CAP. XXXI. vers. 26. Tolle te librum istum, & pone in latere arce fœderis Domini Dei vestri, ut sit tibi contra te in testimonium. 174.
 CAP. XXXII. vers. 1. Audite cæli, quæ loquor. 6.
 6 Heccine reddis Domino, popule stulte, & insipiens? 7.
 10 Custodivit quasi pupillam oculi sui. 48.
 11 Sicut aquila provocans ad volandum pullos suos, & super illos volitans, expandit alas suas, & assumpsit eum. 48.
 CAP. XXXIII. vers. 4. Legem præcepit nobis Moyses hereditatem multitudinis Iacob. 108.
 6 Virvat Ruben, & non moriatur. 512.

Ex libro Josue.

- CAP. I. vers. 8. Non recedat volumen legis huius ab ore tuo. 181.
 9 Noli metuerè, & noli timere, quoniam tecum est Dominus Deus tuus in omnibus ad quæcumque perrexeris. 182.
 CAP. V. vers. 2. Fac tibi cultros lapideos. 123.
 CAP. VI. vers. 7. Ite, & circuite terram armati. 135.
 13 Tulerunt septem buccinas, quarum in Iubileo usus est. 385.
 CAP. VII. vers. 25. Lapidavitque cum omnis Israel, & cuncta, quæ illius erant, igne consumpta sunt. 147.
 CAP. X. vers. 14. Obediente Domina voci hominis. 214.

Ex libro Iudicum.

- CAP. VI. vers. 19. Coxit hœdum, & de farine modio azymos panes. 8.
 CAP. IX. vers. 5. Venit in domum patris sui in Ephra, & occidit fratres suos. 511.
 15 Si vere me regem vobis constituissetis. 211.

- 29 Una sapientior cæteris uxoribus ejus hæc socru verba respondit: Forsitan natus dicit spolia. 475.
 CAP. XIV. vers. 19. Iratusque nimis ascendit in domum patris sui. 670.
 CAP. XV. vers. 1. Venit Samson invicere volens uxorem suam, & attulit ei hœdum de capris. 670.
 2 Putavi, quod odisset eam, & ideo erudit illam amicum tuo. 688.
 CAP. XVI. vers. 4. Post hæc amavit mulierem, quæ habitabat in Valle foree. 610.
 26 De somno surgens dixit in animo suo: egrediar, sicut antea feci, & me excutiam. 233. & 251.
 CAP. XVII. vers. 6. In diebus illis non erat rex in Israel. 98.

Ex libro I. Regum.

- CAP. I. vers. 4. Anne autem dedit partem unam tristis, quia Annam diligebat. 673.
 CAP. III. vers. 4. Cucurrit ad Heli, & dixit: Ecce ego. 51.
 2 Nec poterat videre, lucerna Dei antequam extingueretur. 198.
 8 Aiecit Dominus, & vocavit adhuc Samuelem tertio, qui surgens abiit ad Heli. 164.
 CAP. IV. vers. 7. Timueruntque Philistiim dicentes: Venit Deus in castra. 684.
 8 Quis nos salvabit de manu Decorum sublimium istorum? 684.
 CAP. VIII. vers. 5. Constitue nobis regem. 191. & 207.
 7 Non enim te abjecerunt, sed me, ne regnem super eos. 192.
 8 Sicut dereliquerunt me, & servierunt dijs alienis, sic faciunt etiam tibi. 207.
 11 Hoc erit jus regis, qui imperatus est vobis. 183.
 CAP. IX. vers. 21. Nunquid non filius Iemini ego sum, de minima tribu Israel. 206.
 CAP. X. v. 22. Ecce absconditus est domus. 106.
 23 Altor fuit univervo populo ab humero, & sursum. 99.
 24 Certe videtis quem elegit Dominus, quia non sit similis illi in omni populo. 205. & 206.
 CAP. XIII. vers. 1. Duobus autem annis regnavit super Israel. 209. (212.)
 12 Necessitate compulsus obtuli holocaustum. 13
 13 Stulte egisti.

- CAP. XIV. vers. 45.** Dixitque populus ad Saul: ergo Ionathas morietur? 340.
- CAP. XV. vers. 11.** Panitet me, quod constituerim Saul regem, quia dereliquit me, & verba mea operari non implevit. 213.
- 16 Sine me, & indicabo tibi. 443.
- 21 Ut innolet Domino Deo suo in Galgalis. 213.
- 23 Quasi peccatum arrolandi est. 224. Abiecit te Dominus, ne sis rex. 214. 227. & 229.
- 24 Dixitque Saul ad Samuelem: Peccavi. 225.
- CAP. XVII. vers. 24.** Omnes autem Israelitae, cum vidissent virum, fugerunt à facie ejus. 230.
- 29 Non possum sic incedere, & deposuit baculum suum. 231.
- 55 Illi conjurebant adversum, & apprehendebam mentum eorum, & suffocabam. 380.
- 49 Misi manum suam in peram, tulitque unum lapidem, & percussit Philisteam in fronte, & cecidit in faciem suam super terram. 232.
- 14 Arma vero ejus posuit in tabernaculo suo. 234. & 236.
- 58 De qua progenie es tu, o adolescens? 19.
- CAP. XVIII. vers. 1.** Anima Ionathae conglutinata est animae David. 566.
- 7 Dedit eam David, & reliqua usque ad balteum. 238.
- 7 Percussit Saul mille, & David decem milia. 237. & 363.
- 8 Iratus est autem Saul nimis, & displicuit in oculis ejus sermo iste: Non rectis ergo oculis Saul respiciebat David à die illa. 237.
- 10 Nisusque est Saul configere David lancea in pariete. 240.
- 12 Timuit Saul David. 182.
- 11 Declinavit David à facie ejus secundo. 612.
- CAP. XIX. vers. 3.** Ego loquar de te ad patrem meum, & quodcumque videro, nuntiabo tibi. 115.
- 6 Vivit Dominus, quia non occidetur. 247.
- 8 Factus est spiritus Domini malus in Saul. 231.
- 10 David fugit, & salvatus est nocte illa. 253.
- 11 Lancea autem castro vulnere perlata est in parietem. 247.
- 13 Tulit Michol statnam, & posuit eam super lectum. 252.
- CAP. XXI. vers. 6.** Dedit ergo ei Sacerdos sanctificatum panem. 257.
- 7 Potentissimus Pastorum Saul. 127.
- 8 Gladium meum, & arma mea, non tuli mecum. 256.
- 9 Non est huic alter similis, da mihi eum. 222.
- 11 Dixeruntque servi Achis ad eum, cum vidissent David: Numquid non ille est David rex terrae? 259.
- 13 Immutavit os suum coram eis, & collabebatur inter manus eorum, & impingebat in ostia portae, desuebantque salivae ejus in barbam. 199.
- CAP. XXII. vers. 14.** Quis in omnibus servis tuis sicut David fidelis, & gener regis, & pergens ad imperium tuum, & gloriosus in domo tua, 261. & 493.
- 16 Morte morieris Abimelech, tu & omnis domus patris tui. 261.
- CAP. XXIV. vers. 5.** Surrexit ergo David, & praecidit oram oblatam Saul silenter. 263.
- 6 Percussit cor suum David, eo quod abscessisset oram oblatam Saul. 266.
- 17 Numquid vox haec tua est, fili mi David, & levavit Saul vocem suam, & flevit. 112. 525. & 658.
- 18 Iustior tu es, quam ego. 288.
- 21 Nunc quia scio, quod certissime regnaturus sis. 112. & 609.
- 22 Iura mihi in Domino, ne deleas semen meum. 248.
- 23 David, & viri ejus ascenderunt ad tutiora loca. 350.
- CAP. XXV. vers. 10.** Quis est filius Isai? 613.
- 13 Ascendatur unusquisque gladio suo. 13.
- 22 Haec faciat Deus inimicis David. 613.
- CAP. XXVI. vers. 12.** Tulit igitur David hastam, & scyphum aquae, qui erat ad caput Saul. 263.
- 15 Quare non custodisti Dominum tuum regem? Ingressus est enim unus de turba, ut interficeret Dominum tuum, non est bonum hoc, & c. 266.
- CAP. XXVIII. vers. 18.** Neque fecisti iram furoris ejus in Amalech. 218.
- 19 Cras tu, & filij tui mecum eritis. 112. & 443.
- CAP. XXXI. vers. 4.** Evagina gladium tuum, & percute me, ne forte veniant incircumcisi isti, & interficiant me illudentes mihi. Arripuit itaque Saul gladium, & irruit super eum. 612.

Ex libro II. Regum.

CAP. I. vers. 4. Saul, & Ionathas filij ejus interierunt. 330.

6 Saul

Locorum Sacrae Scripturae.

- 6 Saul incumbebat super hastam suam. 102.
- 10 Tuli diademam, quod erat in capite ejus, & armillam de brachio ejus, & attuli ad te dominum meum huc. 445.
- CAP. V. v. 1.** Os tuum, & caro tua sumus. 316.
- CAP. VI. vers. 7.** Mortuus est ibi juxta arcam Dei. 647.
- 16 Despexit eum in corde suo. 645.
- CAP. VII. vers. 14.** Arguam eum in virga virorum. 298.
- CAP. XI. vers. 15.** Ponite Uriam ex adverso belli, ubi fortissimum est praelium, & derelinquite eum, ut percussus intereat. 213.
- CAP. XII. vers. 8.** Et si pauca sunt illa, adjuviam tibi multo majora. 209.
- 10 Quamobrem non recedet gladius de domo tua usque in sempiternum. 314.
- 11 Uxorem illius accepisti in uxorem tibi. 27.
- 15 Percussit quoque Dominus parvulum. 374.
- 18 Accidit autem die septima, ut moreretur infans. 322.
- CAP. XIII. vers. 2.** Ita ut propter amorem ejus egrotaret. 329.
- 5 Veniat, oro, Thamar soror mea, ut det mihi cibum. 329.
- 12 Noli facere stultitiam hanc. 566.
- 14 Oppressit eam. 322. (eam 329.)
- 17 Ejice hanc à me foras, & claude ostium post
- 28 Percutite eum, & interficite. 323.
- CAP. XIV. vers. 14.** Omnes morimur, & quasi aqua dilabimur in terram. 337.
- 21 Vide ergo, & revoca puerum Absalon. 339.
- 24 Revertatur in domum suam, & faciem non videat. 343.
- 32 Obsecro, ergo, ut videam faciem regis, quod si memor est iniquitatis meae, interficiat me. 346.
- 33 Osculatusque est rex Absalon. 347.
- CAP. XV. vers. 4.** Quis me constituat judicem super terram, ut ad me veniant omnes, qui habent negotium, ut iuste judicem. 349.
- 31 Infatua, quae so Domine, consilium Achitophel. 108.
- CAP. XVI. vers. 7.** Egredere, egredere, vir sanguinum. 355.
- 10 Dimitte eum, ut maledicat, Dominus enim praecipit ei ut malediceret David, & quis est, qui audeat dicere quare sic fecerit. 357.
- 21 Ingredere ad concubinas patris tui, ut cum viderit omnis Israel, quod sederit patrem tuum, roborentur tecum manus eorum. 359. & 493.
- CAP. XVII. vers. 1.** Eligam tibi duodecim milia virorum, & cõsurgens persequar David. 365.
- 11 Congregetur ad te omnis Israel à Dan usque Bersabee, quasi arena maris innumerabilis, & tu eris in medio eorum, & irruemus super eum. 366.
- 14 Melius est consilium Chusai Arachitae consilio Achitophel. 367.
- 23 Suspendio interijt. 368.
- CAP. XVIII. vers. 5.** Servate mihi puerum Absalon. 382.
- 9 Adhaesit caput ejus quercui, & illo suspenso inter caelum, & terram, nullus, cui in sederat, pertransiit. 376. & 386.
- 14 Tulit ergo tres lanceas in manu sua, & infudit eas in corde Absalon. 381.
- 15 Curreverunt decem juvenes armigeni Ioab, & percussentes interfecerunt eum. 382.
- 32 Est ne pax puero Absalon. 63.
- 33 Fili mi Absalon, Absalon fili mi, quis mihi tribuat, ut ego moria pro te. 382. & 388.
- CAP. XIX. vers. 7.** Nunc igitur surge, & procede, & alloquens satisfac servis tuis: juro enim tibi per Dominum, quod si non exieris, nec unius quidem remansurus sit tecum nocte hac. 390.
- 8 Surrexit ergo rex, & sedit in porta. 390.
- CAP. XXI. vers. 1.** Quia occidit Gabaonitas 635.
- 2 Voluit Saul percutere eos zelo, quasi pro filijs Israel, & Iuda. 635.
- CAP. XXIV. vers. 16.** Sufficit. Nunc contine manum tuam. 172.
- 17 Vertatur obsecro, manus tua contra me. 172.

Ex libro III. Regum.

- CAP. II. vers. 5.** Posuit cruorem praelij in balteo suo. 305.
- 9 Noli patere esse innoxium. 343.
- CAP. III. vers. 5.** Posula quod vis, ut dem tibi. 395.
- 9 Dabis ergo serpo tuo cor docile, ut populum judicare possit, & discernere inter bonum, & malum. 396.
- 12 In tantum, ut nullus ante te similis tui fuerit, nec post te surrecturus sit. 398.
- 14 Si autem ambulaveris in vijs meis, & custodieris praecipia mea, & mandata mea, sicut ambulavit pater tuus, longos faciam dies tuos. 399. & 505.
- CAP. XI. vers. 4.** Depravatum est cor ejus per mulieres,

- mulieres, ut sequeretur Deos alienos. 394.
 & 403.
 35 Auferam regnum de manu filij eius, & dabo tibi decem tribus. 554.
 38 Signatur audieris omnia, quae praecepero tibi, & ambulaueris in uis meis, & feceris quod rectum est, custodiens mandata mea, & praecepta mea, sicut fecit Dauid seruus meus, ero tecum, & edificabo tibi domum fidem 554.
 CAP. XII. vers. 3. Venit ergo Ieroboam, & omnis multitudo. 309.
 4 Pater tuus durissimum jugum imposuit nobis. Tu itaque nunc imminue paululum de imperio patris tui durissimo. 209 & 411.
 19 Recessitque Israel a domo Dauid usque in presentem diem. 414.
 28 Excogitato consilio fecit duos vitulos aureos. 182. & 424.
 33 E dixit eis: Nolite ascendere in Ierusalem. CAP. XIII. vers. 4. Exaruit manus eius, quam extendit contra eum. 119.
 CAP. XIV. vers. 10. Mundabo reliquias domus Ieroboam, sicut mandari solet firmus usque ad operum. 436.
 16 Qui peccauit, & peccare fecit Israel. 433. & 435.
 CAP. XV. vers. 5. Et non declinasset ab omnibus quae praeceperat ei cunctis diebus uitae suae, excepto sermone Uriae Hethaei. 119.
 33 Quicumque uolebat, implebat manum suam, & fiebat sacerdos excelsorum. 209.
 CAP. XVI. vers. 2. Exaltari te de puluere, & posui te ducem super populum meum. 440.
 3 Iaciam domum tuam sicut domum Ieroboam. 440.
 10 Irruens ergo Zambri percussit, & occidit eum. 445.
 12 Deleuitque Zambri omnem domum Baaza. 446.
 13 Succendit se cum omni domo regia. 449.
 25 Operatus est nequiter super omnes qui fuerunt ante eum. 452.
 30 Fecit Achaz filius Ambri malum in conspectu Domini super omnes, qui fuerunt ante eum. 453.
 CAP. XVIII. vers. 18. Dereliquistis mandata Domini, & secuti estis Baalim. 458.
 38 Cecidit autem ignis Domini, & uorauit holocaustum. 459.
 CAP. XIX. vers. 3. Timuit ergo Elias, & surgens abiit. 136. 254. & 461.
 4 Petiuit anima sua, ut moreretur, & ait:

- Sufficit mihi Domine, tolle animam meam. 136. & 141.
 6 Et ecce ad caput eius subinericuit panis. 683.
 CAP. XX. vers. 13. Certè uidetis omnem multitudinem hanc nimiam: ecce ego tradam eam in manu tua bodie, ut scias quia ego sum Dominus. 463.
 34 Pepigit ergo sœdus, & dimisit eam. 63.
 38 Occurrit regi in uia, & mutauit aspersione pulueris os, & oculos suos. 490.
 39 Si lapsus fuerit, erit anima tua pro anima eius, aut talentum argenti appendes. 425.
 42 Erit anima tua pro anima eius, & populus tuus pro populo eius. 466.
 CAP. XXI. vers. 8. Scripsit itaque litteras ex nomine Achab, & signauit eas annulo eius, & misit ad maiores natu, & optimates, qui erant in ciuitate eius. 476.
 10 Submittite duos filios Belial contra eum, & falsum testimonium dicant. 471. & 474.
 13 Lapidibus interfecerunt. 468.
 19 In loco, in quo linxerunt canes sanguinem Naboth, lambent quoque sanguinem tuum. 480.
 CAP. XXII. vers. 6. Ascende, & dabit eam Dominus in manu regis. 482.
 8 Remansit uir unus, per quem possumus interrogare Dominum: sed ego odi eum, quia non prophetauit mihi bonum. 484.
 23 Dominus locutus est contra te malum. 490.
 24 Accessit autem Sedecias filius Chanaan a, & percussit Michæam in maxillam. 490.
 27 Mittite uirum istum in carcerem, & sistete eum pane tribulationis, & aqua angustiae, donec reuertat in pace. 490. & 492.
 34 Vir autem quidam tendens arcum in incertum sagittam dirigens, & casu percussit regem Israel. 494.
 38 Linxerunt canes sanguinem eius. 517.

Ex libro IV. Regum.

- CAP. I. vers. 12. Descendit ergo ignis de caelo, & deuorauit illum, & quinquaginta eius. 498. & 499.
 15 Surrexit igitur, & descendit cum eo ad regem. 498.
 CAP. II. vers. 9. Fiat in me, obsecro, spiritus tuus duplex. 674.
 10 Ecco currus igneus, & equi ignei, diuiserunt utrumque, & ascendit Elias per turbinem in caelum. 180.

24. Egressi

Locorum Sacrae Scripturae.

24. Egressi sunt duo uir de saltu, & lacerauerunt ex eis quadraginta duos pueros. 30.
 CAP. III. v. 12. Descendite ad eum rex Israel, & Iosaphat rex Iuda, & rex Edom. 49.
 CAP. VI. v. 22. Pone panem, & aquam coram eis. 30.
 CAP. VIII. v. 10. Vade, dic ei: sanaberis. Porro ostendit mihi Dominus, quia morte morietur. 338.
 CAP. IX. v. 3. Aperisque ostium, & fugies, & non ibi subsistes. 290.
 7 Unxi te regem super populum Domini Israel, & percussit domum Achab domini tui, & ulciscar sanguinem seruorum meorum Prophetarum. 511.
 10 Iezabel quoque comedent canes. 517.
 14 Unusquisque tollens pallium suum, posuerunt sub pedibus eius in similitudinem tribunalis. 533.
 22 Adhuc fornicationes Iezabel matris tuae, & ueneficia eius multa uigent. 512.
 24 Egi esca est segitta per cor eius. 506.
 30 Depinxit oculos suos stibio, & ornauit caput suum. 515.
 33 Aperisusque est sanguine paries, & equorum ungulae concularuerunt eam. 515.
 34 Sepelire eam, quia filia regis est. 516.
 35 Non inueniunt nisi caluariam, & pedes, & summas manus. 517.
 CAP. X. v. 19. Achab coluit Baal parum, ego autem colam eum amplius. 521.
 28 Deluit itaque Iehu Baal de Israel. 521.
 CAP. XIII. v. 14. Pater mi, Pater me currus Israel, & auriga eius. 525.
 19 Si percussisses quinquies, aut sexies, siue septies, percussisses Syriam usque, ad consumptionem, nunc autem tribus vicibus percussit eam. 526.
 CAP. XV. v. 2. Fecitque malum coram Domino, sed non sicut reges Israel, qui ante eum fuerunt. 544.
 CAP. XX. v. 3. Fleuit itaque Ezechias fetu magno. 278.
 10 Facile est umbram crescere decem lineis, nec hoc uolo, ut fiat, sed ut reuertatur retrorsum. 594.

Ex libro I. Paralipomenon.

- CAP. XI. v. 1. Ostium, & caro tua sumus. 316.
 CAP. XXI. v. 12. Elige quod uolueris, aut tribus annis famem, aut tribus mensibus

fugere hostes tuos. 63.

Ex libro II. Paralipomenon.

- CAP. XXVI. v. 18. Non est tui officij Oza, ut adoleas incensum Domino, sed sacerdotum. 447.
 19 Statimque orta est lepra in fronte eius. 221.
 CAP. XXXIII. v. 13. Cognouit Manasses, quod Dominus ipse esset Deus. 277.

Ex libro Judith.

- CAP. I. v. 12. Iurauit per thronum, & regnum suum, quod defenderet se. 62.
 CAP. VII. v. 20. In tuo sigello uindica iniquitates nostras. 298.
 CAP. XII. v. 2. Non potero manducare ex his, quae mihi praecipis tribui, ne ueniat super me offensio. 177.

Ex libro Esther.

- CAP. III. v. 2. Scriptum est, ut iusserat Aman, ut occiderent, ac delerent omnes Iudeos. 297.

Ex libro Job.

- CAP. I. v. 20. Scidit uerimenta sua. 231.
 CAP. II. vers. 6. Ecce in manu tua est. 231. Verumtamen animam illius serua. 605.
 9 Dixit autem illi uxor sua. 94.
 10 Quasi una de stultis mulieribus locuta es. 80.
 12 Exclamantes plorauerunt. 621.
 13 Et sederunt eum eo in terra septem diebus. 621.
 CAP. IV. v. 8. Vidi eos qui operantur iniquitatem, & seminant dolores, & metunt eos, flante Deo, perijisse. 385.
 CAP. V. v. 3. Vidi stilum firmam radice, & maledixi pulchritudini eius statim. 387.
 17 Beatus homo, qui corripitur à Deo. 275.
 CAP. VI. v. 26. Ad incipendum tantum eloquia concinnatis, & inuentum uerba profertis. 166.
 CAP. VII. v. 17. Quid est homo, quia magnificas eum, aut quid apponis erga eum cor tuum. 679.
 CAP. X. v. 8. Manus tuae fecerunt me, & plasmauerunt me totum in circuitu, & sic repente praecipitas me? 75.

**

CAP.

Index

CAP. XIII. v. 15. Etiam si occiderit me, in ipso sperabo. 38.
 CAP. XIX. v. 2. Usquequo affligitis animam meam, & averteritis me sermonibus. 636.
 21 Manus Domini tetigit me. 605.
 CAP. XXV. vers. 2. Potestas & terror apud eum est, qui facit concordiam in sublimibus suis. 109.
 CAP. XXXI. v. 27. Osculatus sum manum meam ore meo, quae est iniquitas maxima, & negatio contra Deum Altissimum. 537.
 CAP. XLV. v. 17. Cum apprehenderit eum gladius, subsistere non poterit neque hasta, neque thorax. 250.

Ex libro Psalmorum.

P Salm. II. vers. 7. Filius meus es tu, ego hodie genui te. 557.
 Ps. III. v. 7. Non timebo militia populi circumdantis me: Exurge Domine, salvum me fac Deus meus. 527. & 528.
 8 Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa. 528.
 Ps. IV. v. 6. Quis ostendet nobis bona? 68.
 8 A fructu frumenti, vini, & olei sui, multiplicati sunt. 68.
 Ps. V. v. 7. Lavabo per singulas noctes lectum meum, lacrymis meis iratum meum rigabo. 358.
 Ps. XII. v. 1. Dixit inspiens in corde suo. 12.
 Ps. XVII. v. 35. Qui docet manus meas ad praelium. 337.
 Ps. XVIII. v. 6. In sole posuit tabernaculum suum. 156.
 13 Ab alienis parce servo tuo. 433.
 Ps. XIX. v. 3. Quid datur tibi, aut quid apponatur tibi ad linguam dolosam? Sagittae potentis acutae. 91.
 Ps. XXI. v. 21. Erue a framea, Deus, animam meam. 638.
 Ps. XXII. v. 4. Si ambulavero in medio umbrae mortis, non timebo mala, quoniam tu mecum es. 38.
 Ps. XXXIII. v. 4. Qui non accepit in vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo. 429.
 Ps. XXXIV. v. 11. Propitiaberis peccato meo, multum est enim. 163.
 Ps. XXXIII. v. 9. Gustate, & videte, quoniam suavis est Dominus. 655.
 Ps. XXXVII. v. 21. Qui retribuunt mala pro bonis, detrahebant mihi, quoniam sequebar

bonitatem. 288.
 Ps. XL. v. 5. Sana animam, quia peccavi tibi. 572.
 Ps. XLIII. v. 13. Vendidisti populum tuum sine pretio. 608.
 Ps. XLVII. v. 2. Fundatur exultatione universae terrae mons Sion, latera Aquilonis civitas regis magni. 501.
 Ps. XLVIII. v. 13. Homo, cum in honore esset, non intellexit, comparatus est jumentis, & similis factus est illis. 6280. & 306.
 Ps. LII. v. 1. Dixit inspiens in corde suo: Non est Deus. 52.
 Ps. LVII. v. 11. Letabitur justus, cum viderit vindictam, manus suas lavabit in sanguine peccatoris. 64.
 Ps. LVIII. v. 12. Deus ostendet mihi super inimicos meos, ne occidas eos, ut obliviscantur populi mei. 143.
 13 Disperge illos in virtute tua, & depone eos prorektor meus, Domine. 143.
 Ps. LXVII. v. 15. Mons Dei, mons pinguis. 310.
 31 Dissipa gentes, quae bella volunt. 63.
 Ps. LXIX. v. 4. Avertantur retrorsum, & erubescant, qui volunt mihi mala: avertantur statim erubescentes, qui dicunt mihi: Euge, euge. 486.
 Ps. LXXXVII. v. 72. In intellectibus manuum suarum deduxisti eos. 478.
 Ps. LXXXIV. v. 12. Veritas de terra orta est, & justitia de caelo prospexit. 138.
 Ps. LXXXV. v. 2. Custodi animam meam, quoniam sanctus sum. 262.
 Ps. LXXXVII. v. 5. Inter mortuos liber. 37.
 Ps. LXXXVIII. v. 15. Iustitia, & iudicium preparatio sedis suae. 297.
 Ps. XC. v. 11. Angelus suus Deus mandavit de te, ut custodiam te. 58.
 Ps. CIII. v. 19. Sol cognovit occasum suum. 252.
 Ps. CIV. v. 18. Ferrum pertransiit animam ejus. 638.
 Ps. CV. v. 7. Patres nostri in Aegypto non intellexerunt mirabilia tua. 6.
 Ps. CVI. v. 20. Misit verbum, & sanavit eos, 592.
 Ps. CVIII. v. 5. Posuerunt adversum me mala pro bonis, & odium pro dilectione mea. 555. & 556.
 Ps. CIX. v. 3. In splendoribus sanctorum ex utero ante Luciferum genui te. 564.
 Psalm. CX. vers. 4. Memoriam fecit mirabilium

Locorum Sacrae Scripturae.

mirabilium suorum misericors, & miserator, Dominus, escam dedit diligentibus se. 665.
 Ps. CXI. vers. 4. Misericors, & miserator, & justus. 554.
 9 Dispersit, aedit pauperibus, iustitia ejus manet in saeculum saeculi. 42.
 Ps. CXVII. v. 34. Da mihi intellectum, & scrutabor legem tuam, & custodiam illam in toto corde meo. 12. & 199.
 142 Lex tua veritas. 544.
 144 Intellectum da mihi, & vitam. 12. & 199.
 172 Omnia mandata tua aequitas. 476.
 Ps. CXIX. v. 1. Ad Dominum, cum tribularer, clamavi. 277.
 Ps. CXCV. v. 6. Euntes ibant, & sebant, mittentes femina sua: venientes autem veniit cum exultatione portantes manipulos suos. 217.
 Ps. CXLIV. v. 9. Miserationes eius super omnia opera ejus. 163.
 Ps. CXLVIII. v. 4. Aqua omnes, quae super caelos sunt. 500.
 P. CXLIX. v. 8. Ad alligandos reges eorum in compediibus, & nobiles eorum in manicis ferreis. 310.

Ex libro Proverbiorum.

C AP. III. v. 12. Quem enim diligit Dominus corrigit, & quasi pater in filio complacet sibi. 276.
 16 In sinistra illius divitiae. 70.
 CAP. IV. v. 24. Remove a te os praevium, & detrahentia labia sunt procul a te. 132.
 CAP. VII. vers. 17. Aspersi cubile meum myrrha, & aloes, & cinnamomo. 110.
 CAP. IX. vers. 1. Sapientia aedificavit sibi domum. 683.
 2 Et proposuit mensam. 683.
 CAP. X. vers. 25. Quasi tempestas transiens erit impius. 436.
 CAP. XI. vers. 1. Statera dolosa abominatio est apud Dominum, & pondus equum voluntas ejus. 554.
 18 Impius facit opus instabile. 436.
 CAP. XIII. vers. 10. Qui agunt omnia cum consilio, reguntur sapientia. 107.
 CAP. XIV. vers. 33. Ubi plurima verba, ibi frequenter egestas. 525.
 CAP. XVI. vers. 14. Indignatio regis nuntij mortis. 249.
 CAP. XVII. v. 13. Qui reddit mala pro bonis,

non recedit malum de domo ejus. 314.
 17 Frater in angustiis comprobatur. 569.
 CAP. XVIII. v. 21. Mors, & vita in manu linguae. 513.
 CAP. XIX. v. 12. Sicut fremitus leonis, ita & ira regis. 254.
 CAP. XX. vers. 20. Qui maledicit patri suo, & matri, extinguetur lucerna ejus in medijs tenebris. 387.
 28 Misericordia, & veritas custodiunt regem, & roboratur clementia thronus ejus. 301.
 CAP. XXV. v. 12. Inauris aurea, & margaritua fulgens, qui arguit sapientem. 123.
 CAP. XXVI. v. 2. Laudet te alienus, & non os tuum. 83.
 CAP. XXVII. vers. 2. Propter peccata terra multi principes ejus. 186.
 15 Leo rugiens, & ursus esuriens, princeps impius super populum panperem. 469.
 CAP. XXIX. v. 4. Rex justus erigit terram, vir avarus destruet eam. 468.
 12 Princeps, qui libenter audit verba mendacij, omnes ministros habet impios. 295.
 CAP. XXX. v. 27. Regem locusta non habet. 419.
 33 Qui autem fortiter premit ubera ad eliciendum lac, exprimit butyrum, & qui vehementer emungit, elicit sanguinem. 413.

Ex libro Ecclesiastes.

C AP. IX. v. 1. Nescit homo utrum amorem, an odio dignus sit. 140.

Ex Ganticis Canticorum.

C AP. I. v. 5. Filij matris meae praeferunt contra me. 252.
 6 Indica mihi, ubi cubes, ubi pasceas in meridie? 656.
 CAP. III. v. 6. Quae est ista, quae ascendit per desertum, sicut virgula firmi ex aromaticis myrrhae, & thuris. 114.
 11 Egredimini, & videte filiae Sion regem Sionem in diademate, quo coronavit illum mater sua. 680.
 CAP. IV. vers. 9. Vulnerasti cor meum in uno oculorum tuorum, & in uno crine colli tui. 383. & 607.
 CAP. V. v. 3. Emptolavi me tunica mea. 51.
 8 Adjuro vos filiae Jerusalem, si inveneritis dilectum meum, ut nuntiatis ei, quia amovet

re languo 691.
CAP. VI. vers. 9. *Qua est ista, quae progreditur quasi Aurora a consurgens, pulchra ut Luna, electa ut Sol, terribilis ut castrorum acies ordinata.* 114. 387 & 520.
CAP. VIII. v. 6. *Fortis est ut mors dilectio, dura sicut infernus emulatio.* 89. & 689.
 13 *Amici auscultant.* 252.

Ex libro Sapientiae

CAP. II. vers. 11. *Sit autem fortitudo nostra lex iustitiae.* 63.
 18 *Si enim est verus filius Dei, suscipiet illum, & liberabit eum de manibus contrariorum.* 616.
 19 *Contumelia, & tormento, interrogemus eum.* 616.
 20 *Morte turpissima condemnemus eum.* 581. & 612.
CAP. X. vers. 7. *Incredibilis animae memoria stans signum salis.* 21.
CAP. XI. vers. 24. *Misereris omnium, quia omnia potes.* 77.
CAP. XVI. vers. 21. *Ad quod unusquisque volebat, converterebatur.* 95.

Ex libro Ecclesiastici.

CAP. II. vers. 13. *Ve dissoluti corde, qui non credunt Deo, & ideo non protegentur ab eo.* 426.
CAP. VII. vers. 25. *Filij tibi sunt, erudi illos, & circa illos a pueritia illorum.* 541.
CAP. X. vers. 8. *Regnum a gente in gentem transfertur propter iniustitias, & injurias, & contumelias, & adversus dolos.* 554.
CAP. XV. vers. 3. *Cibabit illum pane vitae, & intellectus, & aqua sapientiae salutaris potabit illum.* 683.
CAP. XIX. vers. 4. *Qui cito credit, levis est corde.* 205.
CAP. XXII. vers. 13. *Luctus mortui septem dies.* 621.
CAP. XXIV. vers. 5. *Ego ex ore Altissimi prodivi.* 181.
CAP. XXV. v. 33. *A muliere initium factum est peccati, & per illam omnes morimur.* 404.
CAP. XXVI. v. 5. *A tribus timuit cor meum, & in quarto facies mea non timet, delaturam civitatis, & collectionem populi, calumniam mendacem, super mortem omnia gravia.* 636.

CAP. XXVIII. vers. 25. *Mors illius, mors nequissima, & utilis potius infernus, quam ille.* 91.
CAP. XXXIII. vers. 21. *Si est tibi servus fidelis, sit tibi quasi anima tua.* 204.
CAP. XLVIII. vers. 1. *Superavit Elias Prophetam, quasi ignis, & verbum ipsius quasi facula ardebat.* 180. & 455.
CAP. XLIX. vers. 5. *Præter David, & Ezechiam, & Iosiam, omnes peccatum commiserunt, nam reliquerunt legem Altissimi reges Iuda, & contempserunt timorem Dei.* 548.
 16 *Nemo natus est in terra qualis Enoch, nam & ipse receptus est a terra.* 88.

Ex Isaia.

CAP. I. vers. 2. *Filios emittivi, & exaltavi, ipsi autem supercoerant me.* 20.
 3 *Cognovit vos possessorem suum, & asinus præsepe domini sui, & Israel autem me non cognovit.* 601. & 602.
 11 *Holocausa arietum nolui.* 226.
 23 *Princeps tui infideles fuerunt, omnes diligunt munera, sequuntur retributiones, pupillo non iudicant, & causa viduae non ingreditur ad illos.* 554.
CAP. II. vers. 8. *Repleta est terra idolis.* 174. 439. & 553.
CAP. III. vers. 6. *Princeps esto noster.* 300.
 7 *Non sum Medicus.* 300.
 26 *Desolata in terra sedebit.* 554.
CAP. V. v. 4. *Quid est quod debui ultra facere vinea mea, & non feci? An quod expectavi, ut faceret uvas, & fecit labruscas? Et nunc ostendam vobis quid ego faciam vinea mea.* 200.
 24 *Radix eorum quasi favilla erit, & germen eorum ut pulvis ascendet.* 553.
CAP. VI. vers. 1. *Vidi Dominum sedentem super solium excelsum, & elevatum, & ea quae sub ipso erant, replebant templum.* 137. 418. & 564.
 2 *Duabus volabant.* 48. *Seraphim stabant super illud.* 201. & 643.
 3 *Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus Deus exercituum, plena est omnis terra gloria eius.* 60. & 564.
 5 *Vir pollutus labijs ego sum.* 90. & 157.
CAP. VII. vers. 14. *Propter hoc dabit Dominus ipse vobis signum: Ecce virgo concipiet, & pariet filium.* 161.

Locorum Sacrae Scripturae.

15 *Butyrum, & mel comedit, ut sciat reprobare malum, & eligere bonum.* 281. & 540.
CAP. IX. vers. 6. *Filius datus est nobis, & factus est principatus super humerum eius.* 47. & 592. (219).
CAP. X. vers. 5. *Vae Asur, virga furoris mei.* 6. *Ad gentem fallacem mittem eum.* 507.
CAP. XI. vers. 1. *Et flos de radice eius ascendet.* 148.
CAP. XIV. v. 13. *Dicebas in corde tuo: In caelum conscendam, super astra Dei exaltabo solium meum, sedabo in monte testamenti.* 35. 27. 154. 156. 369. 394. 511. & 677.
 14 *Similis ero Altissimo.* 35. 10. 369. & 394.
 12 *Quomodo cecidisti de caelo Lucifer, qui mane oriebaris.* 219.
 20 *Vocabitur in aeternum semen pessimorum.* 1. & 720.
CAP. XVI. vers. 1. *Emitte Agnum Domine Dominatorem terrae.* 104.
CAP. XXII. vers. 22. *Dabo clavem David super humerum eius.* 99.
CAP. XXV. v. 4. *Deus ipse veniet, & salvabit nos: Tunc aperientur oculi caecorum.* 587.
CAP. XXX. vers. 15. *In silentio, & spe erit fortitudo vestra.* 38.
 20 *Erant oculi tui videntes Praeceptore tuum.* 600.
CAP. XL. v. 2. *Quoniam completa est malitia eius, dimissa est iniquitas eius.* 572.
CAP. XLII. *Gloriam meam alteri non dabo.* 85.
CAP. XLVI. vers. 4. *Ego feci ego feram.* 109.
CAP. XLIX. vers. 7. *Reges videbunt, & confingent Principes, & adorabunt propter Dominum, quia fidelis est.* 545.
CAP. LIII. vers. 2. *Vidimus eum, & non erat ei aspectus, & desideravimus eum.* 178.
 7 *Sicut avis ad occisionem ducetur, & quasi agnus coram tondente se obmutescet.* 392. & 621.
 12 *Cum sceleratis reputatus est.* 659.
CAP. LIV. vers. 17. *Omnem linguam resistentem tibi in iudicio iudicabis.* 10.
CAP. LVII. vers. 20. *Impij autem quasi mare fervens, quod quiescere non potest, & redundant fluctus eius.* 177.
CAP. LIX. vers. 3. *Manus vestrae pollutae sunt sanguine, digiti vestri iniquitate, labia vestra locuta sunt mendacium, & lingua vestra iniquitatem fatetur.* 551.
 4 *Non est qui invocet iustitiam, neque qui iudicet verè, sed confidimus in nihilo, & loquimur vanitates, conceperunt laborem, & pepererunt iniquitatem.* 551.
CAP. LXI. vers. 1. *Ut mederer contritis corda, & praedicarem captivis indulgentiam, & clausis apertionem.* 660.
CAP. LXV. vers. 2. *Expandi manus meas tota die ad populum incredulum.* 720.

Ex Jeremia.

CAP. I. vers. 6. *A, A, A, Domine Deus, Ecce nescio loqui, quia puer ego sum.* 157. & 233.
 11 *Quid tu vides Jeremia? Et dixi: Virgam vigilantem ego video.* 84.
 13 *Quid tu vides? Et dixi: Ollam succensam ego video.* 84.
CAP. VI. vers. 31. *Argentum reprobum vocate eos, quia Dominus projecit illos.* 203.
CAP. XI. vers. 15. *Quid est quod dilectus meus in dono meo fecit scelera multa? 144.*
CAP. XV. vers. 10. *Veni mihi mater mea, quare genuisti me virum rixae, virum discordiae in universa terra? Non sceneravi, nec fuerat mihi quisquam: omnes maledicunt mihi.* 199.
 16 *Locuti sunt sermones tui, & comedi eos.* 199.
CAP. XXIII. vers. 5. *Regnabit rex, & sapiens erit, & faciet iudicium, & iustitiam.* 227. & 297.
CAP. II. vers. 22. *Quasi aquila ascendet.* 470.

Ex Ezechiele.

CAP. I. v. 12. *Ubi erat impetus Spiritus, illuc gradiebantur, nec revertebantur, cum ambularent.* 109.
CAP. VI. vers. 3. *Montes Israel audite verbum Domini.* 310.
CAP. X. v. 14. *Facies una facies Cherub.* 683.
 15 *Ipsum est animal, quod videram iuxta fluvium Chobar.* 683.
CAP. XVI. v. 37. *Ecce ego congregabo omnes amatores tuos.* 24.
 51 *Vicisti eas sceleribus tuis.* 421.
CAP. XVII. v. 23. *Habitabunt sub ea omnes volucres.* 398. (677).
CAP. XXIV. v. 23. *Suscitabo super eas pastorem unum.* 186. (677).
CAP. XXVIII. v. 14. *Tu Cherub extensus.*
CAP. XXIX. v. 6. *Furisti baculus arundineus domus Israel, quando apprehenderunt te manu,*

Index

mann, & contractus es, & lacerasti omnem
lunum eorum. 497.
CAP. XXXIV. vers. 10. Ecce ego ipse super
pastores requiram gregem meum de manu
eorum, & cesare faciam eos, ut ultra non
pascant gregem, &c. 412.
15 Ego pascam oves meas: quod perierat, re-
quiram, & quod abieceram erat, reducam,
quod contractum erat, alligabo, & quod in-
firmum fuerat, consolidabo. 300.
CAP. XXXVII. v. 9. A quatuor ventis veni
spiritus, & insuffla super interfectos istos, &
& reviviscant. 190.

Ex Daniele.

CAP. I. v. 3. Aut rex Asphenes preposito
eunuchorum, ut introduceret de filiis
Israel, & de sex in regione, & Tyrannorum
pueros. 334.
6 Fuerunt ergo inter eos de filiis Iuda, Daniel,
Ananias, Misael, & Azarias. 334.
8 Proposuit autem Daniel in corde suo, ne pol-
lueretur de mensa regis. 334.
CAP. II. v. 1. Vidit Nabuco donosor som-
nium. 251.
7 Responderunt secundi, & dixerunt: Rex
somnia dicat seruis suis. 475.
31 Statua illa magna, & statua sublimis, sta-
bat contraria, &c. 232.
34 Abcessus est lapis de monte sine manibus, &
percussit statuam in pedibus. 232. 501. &
537.
35 Nullusque locus inventus est eis. 45.
CAP. III. vers. 15. Quis est Deus, qui eripiat
vos de manu mea? 45.
49 Angelus autem Domini descendit cum A-
zarria, & sociis eius, in fornacem. 159.
92 Ecce ego video quatuor viros solutos, & spe-
cies quarti similis filio Dei. 159. 596. &
620.
CAP. IV. vers. 9. Folia eius pulcherrima, &
fructus eius nimis, subter eam habitabant
animalia, & bestie. 398. & 419.
11 Succidite arborem, & praecidite ramos eius.
325. & 353.
16 Tunc Daniel cepit intra semetipsum tacitus
cogitare, quasi una hora. 267.
22 Fanum ut bos comedes. 307.
CAP. V. v. 5. Apparuerunt digiti, quasi ma-
nus hominis. 59. 80. & 259.
6 Tunc facies regis immutata est. 128. & 259.
14 Audivi de te, quoniam spiritum Deorum ha-

beas. 152. & 654.
22 Tu quoque filius ejus Balthasar non lumi-
nasti cor tuum, cum feceres haec omnia. 25.
27 Appensus es in statera, & inventus es mi-
nus habens. 535.
28 Divisum est regnum tuum, & datum est
Medis. 93.
CAP. VI. vers. 3. Igitur Daniel superabat om-
nes. 113.
CAP. VII. vers. 10. Iudicium sedit, & libri a-
perti sunt. 485. (432.)
CAP. IX. v. 27. Deficiet hostia, & sacrificium.
CAP. XIII. v. 10. Erant ergo ambo vulnera-
ti amore ejus, nec indicaverunt sibi invicem
dolorem. 593.
51 Dixit ad eos Daniel: separate illos ab irri-
cem procul, & dijudicabo eos. 622.

Ex Osea.

CAP. I. v. 9. Voca nomen ejus: non popu-
lus meus, quia vos non populus meus, &
ego non ero vester. 564. & 720.
CAP. II. v. 8. Argentum multiplicavi ei, &
aurum, quae fuerunt Baal. 551.
10 Et nunc revelabo stultitiam ejus in oculis
amatorum ejus. 7.
CAP. III. v. 4. Sedebunt filij Israel sine rege,
& sine principe, & sine sacrificio, & sine
altari. 710.
CAP. VI. v. 7. Ipse autem sicut Adam trans-
gressi sunt pactum. 224.
CAP. IX. v. 17. Abjiciet eos Deus meus, & e-
runt vagi in nationibus. 29.
CAP. XII. v. 4. Flevit, & rogavit eum. 217.

Ex Joelle.

CAP. II. v. 13. Quia benignus, & miseri-
cors est, patiens, & multa misericordia,
& praestabilis super malitia. 41.

Ex Jona.

CAP. I. v. 15. Stetit mare a fervore suo,
& timuerunt viri timore magno, &
immolaverunt hostias Domino, & vove-
runt vota. 528.

Ex Michaa.

CAP. V. v. 2. Et tu Bethlehem Ephrata
parvulus es in millibus Iuda: Ex te
mibi

Locorum Sacrae Scripturae

mibi egredietur, qui sit Dominator in I-
rael, & egresus ejus ab initio a diebus aeter-
nitatis. 501. & 599.

Ex Zacharia.

CAP. III. v. 9. Super lapidem unum se-
piem oculi sunt. 676.
CAP. VIII. v. 17. Quid enim bonum ejus, & quid
pulchrum ejus, nisi frumentum electorum,
& vinum gemmans virgines. 170.
CAP. IX. v. 9. Exulta satis filia Sion, jubila
filia Ierusalem: ecce rex tuus veniet tibi
iustus, & Salvator, ipse pauper. 418. &
470.
CAP. XII. v. 10. Aspicient ad me, quem con-
fixerunt. 577.
CAP. XIII. v. 6. Quid sunt plagae istae in
medio manuum tuarum. 604.

Ex Malachia.

CAP. I. v. 11. Ab ortu enim solis usque ad
occasum magnum est nomen meum in
gentibus, & in omni loco sacrificatur, &
offerit nomini meo oblatio munda. 665.
CAP. IV. vers. 1. Orientur vobis timentibus no-
men meum sol justitiae, & sapientiae in pennis
ejus. 83. & 168.

Ex libro I. Machabaeorum.

CAP. I. v. 43. Omnes, qui fugiebant a
malis, adducti sunt ad eos, & facti sunt
illis ad firmamentum. 255.
CAP. IX. vers. 10. Adisti istam rem facere, ut
fugiamus ab eis, & si appropiarit tempus
nostrum, moriamur in virtute propter fra-
tres nostros, & non inferamus crimen gloriae
nostrae. 451.
CAP. X. v. 20. Ut quae nostra sunt, sentias.
593.

Ex libro II. Machabaeorum.

CAP. XV. v. 10. Animis eorum erectis
simul ostendebat gentium fallaciam, &
juratorum praedivinationem. 54

Ex D. Matthaeo.

CAP. I. v. 1. Liber generationis Iesu
Christi filij David. 210.

5 Iesse autem genuit David regem. 210.
6 David autem rex genuit Salomonem ex ea,
qua fuit Uria. 210.
CAP. II. vers. 1. In diebus Herodis regis. 133.
2 Ubi est, qui natus est rex Iudaeorum? Vidit
enim stellam ejus in Oriente, & veni-
mus adorare eum. 226. 230. 416. & 599.
3 Herodes rex turbatus est. 136.
7 Tunc Herodes clam vocatis Magis. 509.
6 Et tu Bethlehem terra Iuda, nequaquam
minima es in principibus Iuda, ex te enim
exiit dux, qui regat populum meum Israel.
501. 599.
11 Intrantes domum, invenerunt puerum cum
matre ejus. 416.
13 Surge, & accipe puerum, & matrem ejus,
& fuge in Aegyptum. 246.
16 Tunc Herodes videns, quod illusus esset a
Magis, iratus est valde, & mittens occidit
omnes pueros. 445.
CAP. III. vers. 7. Progenies viperarum. 547.
9 Potens est Deus de lapidibus istis suscitare
filios Abrahae. 20.
15 Sine modo, sic enim decet nos implere om-
nem justitiam. 454.
16 Vidit Spiritum Dei descendentem sicut co-
lumbam, & venientem super se. 514. &
646.
17 Hic est filius meus dilectus. 646.
CAP. IV. vers. 3. Si filius Dei es, dic ut lapides
istii panes fiant. 170. & 602.
5 Statuit eum super pinnaculum templi. 156.
6 Angelus suus mandavit de te, & in manibus
tollent te. 415.
7 Non tentabis Dominum Deum tuum. 415.
8 Assumpsit eum diabolus in montem excel-
sum valde, & ostendit ei omnia regna mun-
di, & gloriam eorum. 167. & 448.
9 Haec omnia tibi dabo, si cadens adoraveris
me. 21. 823. 643. & 649.
10 Vade Satana, scriptum est enim: Dominum
Deum tuum adorabis, & illi soli servies.
508. & 647.
CAP. V. vers. 7. Beati misericordes. 41.
14 Vos estis lux mundi: Non potest civitas abs-
condi supra montem aposita. 114.
15 Neque accendunt lucernam, & ponunt eam
sub modio. 74.
37 Sit autem sermo vester, est, est, non, non.
181.
41 Qui solem suum oriri facit super bonos, &
malos. 252.
CAP. VI. v. 20. Thesaurizate vobis thesauros
in celo. 236. CAP.

Index

CAP. VII. v. 16. A fructibus eorum cognoscite eos. 209.
 CAP. VIII. v. 6. Puer meus jacet in domo paralyticus. 291.
 9 Nam & ego homo sum sub potestate constitutus. 104.
 24 Ita ut navicula operiretur fructibus, ipse vero dormiebat. 251.
 28 Occurrerunt ei duo habentes Dæmonia, de monumentis exeuntes. 439.
 29 Quid nobis, & tibi fili Dei? venisti huc ante tempus torquere nos. 134. & 439.
 CAP. IX. v. 11. Quare cum Publicanis, & peccatoribus manducat Magister veser. 660.
 12 Non est opus valentibus Medicus, sed male habentibus. 660.
 13 Non veni vocare justos, sed peccatores. 660.
 CAP. X. v. 16. Ecce ego mitto vos tanquam oves in medio luporum. 102. & 412.
 17 Cavete autem ab hominibus. 260.
 CAP. XI. v. 4. Remuniate Ioanni quæ audistis, & vidistis. 151.
 25 Confiteor tibi Pater Domine celi, & terræ. 310.
 29 Tollite iugum meum super vos, & discite à me quia mitis sum, & humilis corde. 40. 476. 499. 540. & 652.
 30 Iugum enim meum suave est, & onus meum leve. 476.
 CAP. XII. v. 14. Pharisei concilium faciebant adversus eum. 698.
 38 Magister volumus à te signum videre. 53. & 65.
 39 Generatio mala, & adultera, signum non dabitur ei, nisi signum Ionæ prophætæ. 124. 464. & 487.
 CAP. XIII. v. 19. Rapit quod seminatum est in corde ejus. 247.
 28 Inimicus homo hoc fecit. 260.
 CAP. XIV. v. 29. Descendens Petrus de navicula ambulabat super aquam. 136. & 164.
 20 Timuit, & cū cepisset mergi, clamavit. 136.
 CAP. XV. v. 7. Hypocritæ, bene prophetavit de vobis Iſaias dicens: Populus hic labijs me honorat; cor autem eorum longe est à me. 181. & 508.
 24 Non sum misus nisi ad oves, quæ perierunt domus Israel. 125. & 195.
 CAP. XVI. v. 14. At illi dixerunt: Alij Ioannem Baptistam, alij autem Eliam, alij vero Ieremiam, aut unum ex Prophetis. 183.

16 In es Christus Filius Dei vivi. 7. 183. 580. & 652.
 17 Peatus es Simon Barjona. 208. & 650.
 18 Et porta inferi non prævalebit adversus eam. 183.
 19 Tibi dabo claves regni Cælorum. 99. 183. & 344.
 22 Domine, non erit tibi hoc. 625.
 23 Vade post me Satana, scandalum es mihi. 26. 208. 625. & 643.
 CAP. XVII. vers. 4. Faciamus hic tria tabernacula, tibi unum, Moysi unum, & Elie unum. 101. & 145.
 5 Hic est filius meus dilectus: ipsum audite. 205. & 382.
 26 Illum sumens, da eis pro me, & te. 417.
 CAP. XVIII. v. 7. Vae mundo à scâdalis. 506.
 27 Misertus autem Dominus servi illius, dimisit eum, & debitum dimisit ei. 80.
 28 Tenens suffocabat eum. 24.
 CAP. XIX. v. 7. Moyses mandavit dare libellum repudij. 82.
 28 Cum sederit filius hominis in sede maiestatis suæ, sedebitis et vos. 478.
 29 Qui reliquerit patrem & matrem, &c. centuplum accipiet. 192.
 CAP. XX. v. 11. Accipientes murmurabant. 144.
 18 Ecce ascendimus Ierosolymam, & filius hominis tradetur Principibus sacerdotum, & Scribis, & condemnabunt eum morte. 614.
 21 Dic, ut sedeant hi duo filij mei, unus ad dexteram tuam, & unus ad sinistram, in regno tuo. 101. 372. & 535.
 22 Potestis bibere calicem, quem ego bibiturus sum? Nescitis quid petatis. 103. 125. 186. 372. & 595.
 23 Non est meum dare vobis. 165. Calicem quidem meum bibetis. 690.
 8 Filius hominis non venit ministrari, sed ministrare. 104. & 613.
 CAP. XXI. v. 33. Homo erat paterfamilias, qui plantavit vineam, & sepem circumdedit, & fodit in ea torcular, & locavit eam agricolis. 201.
 CAP. XX. v. 7. Perdidit homicidæ illos. 81.
 13 Mittite eum in tenebris ac exterioris. 29.
 18 Quid me tematis hypocritæ? 624.
 CAP. XXIII. v. 35. Ut veniat super vos omnis sanguis iustus, qui effusus est super terram. 202.
 38 Ecce relinquetur vobis domus vestra deserta. 432.
 39 Dico

Locorum Sacra Scriptura.

39 Dico enim vobis: Non me videbitis ammodo. 432.
 CAP. XXIV. v. 3. Dic nobis quando hæc erunt? 18.
 29 Stella de celo cadent. 155.
 36 De die autem illa, & hora, nemo scit, neque Angeli, nisi solus Pater. 17.
 CAP. XXV. v. 8. Date nobis de oleo vestro. 38.
 12 Nescio vos. 618.
 18 Abiens fodit in terram, & abscondit pecuniam domini sui. 175.
 20 Domine, quinque talenta tradidisti mihi, ecce alia quinque superlucratum sum. 235.
 28 Tollite ab eo talentum, & date ei, qui habet decem talenta. 235.
 33 Statuet oves quidem à dextris suis, hædos autem à sinistris. 70.
 34 Tunc dicit rex his, qui à dextris erunt: Venite benedicti. 59.
 CAP. XXVI. vers. 8. Ut quid perditio hæc? 122.
 10 Quid molesti estis huic mulieri? 193.
 13 Ubicumque prædicatum fuerit hoc Evangelium in toto mundo, dicetur, & quod hæc fecit in memoriam ejus. 687.
 15 Quid vultis mihi dare? At illi constituerunt ei triginta argenteos. 607. 613. 639. & 669.
 18 Magister dicit: Tempus meum prope est, apud te facio pascha. 687.
 21 Unus vestrum me traditurus est. 617.
 22 Ceperunt singuli dicere: Nunquid ego sum Domine? 207.
 23 Qui intingit mecum manum in paropside. 123.
 26 Accipite, & comedite. 123.
 34 Ter me negabis. 640.
 39 Pater mi, si possibile est, transcat à me calicem iste, veruntamen non sicut ego volo, sed sicut tu. 17. 220. & 606.
 40 Invenit eos dormientes, & dixit Petro: Sic non potuisti una hora vigilare mecum? 166.
 41 Vigilate, & orate. 21.
 46 Surgite, & eamus, ecce appropinquavit qui me tradet. 612. 617. & 619.
 48 Dedit illis signum dicens: Quemcumque osculatus fuero, ipse est. 627. & 685.
 49 Et osculatus est eum. 328.
 50 Amice, ad quid venisti? 26. 166. 466. 510. 573. & 610.

51 Unus ex his, qui erant cum Iesu. 269.
 52 Convertite gladium in unum in locum suum; omnes enim qui acceperint gladium, gladio peribunt. 264. 268. & 344.
 55 Tanquam ad latronem existis cum gladijs, & sustibus comprehendere me? quotidie apud vos sedebam docens in templo, & non me tenuistis. 640.
 59 Principes Sacerdotum, & omne Concilium, querebant falsum testimonium contra Iesum. 468.
 60 Novissimè autem venerunt duo falsi testes, & dixerunt: Hic dixit: Postsum destruere templum Dei, & in triduo reedificare illud. 468. 475. & 590.
 62 Iesus autem tacebat. 462. & 621.
 66 Ecce nunc audistis blasphemiam. 583.
 67 Expulerunt in faciem ejus. 288.
 70 Nescio quid dicis. 71.
 72 Non novi hominem. 7. 21. & 655.
 74 Gallus cantavit. 157.
 75 Flevit amare. 215.
 CAP. XXVII. v. 4. Peccavi tradens sanguinem justum. 287. 611. & 612.
 5 Et projectis argenteis in templo. 97.
 14 Ita ut miraretur Preses vehementer. 624.
 24 Læsit et anus eorum populo dicens: I moecens ego sum. 585. 611. & 638.
 25 Sanguis ejus super nos, & super filios nostros. 202. 301. & 585.
 34 Dederunt ei vinum bibere cum felle mixtum, & cum gustasset noluit bibere. 16.
 37 Iesus Nazarenus Rex Judæorum. 17. & 67.
 38 Tristis est anima mea usque ad mortem.
 40 Vah, qui destruas templum Dei, & in triduo reedificas illud. 717.
 42 Alios salvos fecit, seipsum non potest salvum facere: descendat nunc de cruce, & credamus ei. 616. & 718.
 46 Et circa horam unam clamavit: Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquisti me? 606. & 612.
 63 Recordati sumus, quia seductione illi dixit adhuc vivens: Post tres dies resurgam. 717.
 CAP. XXVIII. v. 12. Pecuniam captivam dederunt militibus. 613.

Ex D. Marco

CAP. I. v. 29. Et protinus egredientes de synagoga venerunt in domum Simonis. 291.

Index

- 37 Omnes quærent te. 178.
 CAP. V. v. 42. Obstupuerunt. 530.
 CAP. VI. v. 18. Non licet tibi habere uxorem fratris tui. 363.
 22 Pete à me quod vis. 495.
 25 Volo, ut protinus des mihi in disco caput Joannis Baptiste. 495.
 26 Et contristatus est rex. 304.
 48 Volebat præterire eos. 34.
 49 Putaverunt phantasma esse. 32.
 CAP. VII. v. 37. Surdos fecit audire, & mutos loqui. 53.
 CAP. VIII. v. 8. Misereor super turbam, quia ecce jam triduo sustinent me. 312.
 CAP. XI. v. 8. Vestimenta sua straverunt in via. 418.
 CAP. XIV. v. 33. Caput pavore, & tedere. 141.
 37 Simon, dormis? 449.
 50 Relinquentes eum omnes fugerunt. 669.
 61 Tu es Christus Filius Dei benedicti? 588. & 633.
 62 Ego sum. 589. & 633.
 63 Quid adhuc desideramus testes? Audistis blasphemiam. 589.
 CAP. XV. v. 3. Accusabant eum summi Sacerdotes in multis. 92.
 26 Erat titulus causæ ejus inscriptus: Rex Iudeorum. 102.
 32 Convitiabantur ei. 39.
 39 Videns autem Centurio, quia sic clamans expirasset, ait: Vere hic homo filius Dei erat. 76.
 Ex D. Luca
 CAP. I. v. 32. Dabit illi Dominus sedem David. 544.
 33 Regnare non erit finis. 228. & 554.
 37 Non erit impossibile apud Deum verbum. 150.
 51 Fecit potentiam in brachio suo, dispersit superbos mente cordis sui. 44.
 66 Manus Domini erant cum illo. 59.
 CAP. II. vers. 7. Reclinavit eum in præsepio. 593.
 12 Pannis involutum. 413.
 14 Et in terra pax hominibus. 63.
 15 Transivimus usque Bethleem, & vidimus hoc verbum. 678.
 32 Lumen ad revelationem gentium. 114.
 34 Ecce positus est hic in ruinam, & resurrexionem multorum in Israel, & in signum cui contradicetur. 114.
 CAP. III. v. 1. Anno quintodecimo imperij Tiberij Cesaris, procurante Pontio Pilato Iudæam. 546.
 2 Factum est verbum Domini super Ioanem. 546.
 CAP. IV. v. 35. Obmutescere. 486.
 42 Egressus ibat in desertum locum. 178.
 CAP. V. v. 21. Quis potest dimittere peccata nisi solus Deus. 41.
 26 Magnificabant Deum. 41.
 CAP. VI. v. 25. Fili, recordare, quia recepisti bona in vita tua, & Lazarus similiter mala. 534.
 36 Estote ergo misericordes, sicut & Pater vester misericors est. 265.
 CAP. VII. v. 13. Quam cum vidisset Dominus, misericordia motus super eam, dixit illi: Noli flere. Et accessit, & tetigit loculum. 536.
 19 Tu es, qui venturus es, an alium expectamus? 178. & 195.
 22 Cæci vident, claudi ambulant, mortui resurgunt. 195.
 23 Beatus quicumque non fuerit scandalizatus in me. 700.
 37 Ut cognovit, quod accubisset. 562.
 38 Stans retro secus pedes ejus, lacrymis cepit rigare pedes ejus. 215. 328. & 341.
 39 Hic sebat propheta, sciret utique quæ, & qualis est mulier, quæ tangit eum, quia peccatrix est. 122. 512. & 661.
 44 Vides hanc mulierem? 512.
 45 Non cessavit osculari pedes meos. 678.
 47 Dilexit multum. 562. & 642.
 48 Remittuntur tibi peccata. 441.
 CAP. VIII. v. 5. Aliud cecidit secus viam, & conculeatum est, & volucres cæli comederunt illud. 356.
 6. Natum aruit, quia non habebat humorem. 217.
 10 Ut videntes non videant. 601.
 CAP. IX. v. 31. Visi in maiestate, & dicebant excessum ejus, quem completurus erat in Ierusalem. 88. 97. & 382.
 33 Nesciens quid diceret. 39. 145. & 598.
 CAP. X. vers. 15. Et tu Capharnaum, usque ad cælum exaltata, usque ad infernum demergeris. 155.

Locorum Sacra Scriptura

- 18 Videbam Satanam, sicut fulgur, de celo cadentem. 437.
 38 Intravit Iesus in quoddam Castellum, & mulier quædam, Martha nomine, excepit illum in domum suam. 416. & 671.
 39 Sedens secus pedes Domini. 416.
 42 Maria optimam partem elegit, quæ non auferetur ab ea. 562.
 CAP. XI. v. 14. Erat Iesus ejiciens Dæmonium, & illud erat mutum. 146.
 15 In Beelzebub principe Dæmoniorum ejicit Dæmonia. 41. 602. & 699.
 28 Beati, qui audimus verbum Dei. 679.
 CAP. XII. v. 17. Quid faciam, quia non habeo, quo congregem fructus meos? & dixit: hoc faciam: deserviam horrea mea. 360.
 22 Nolite solliciti esse anima vestra, quid manducetis. 316.
 27 Nec Salomon in omni gloria sua vestiebat, tur sicut unum ex istis. 187.
 32 Nolite timere puillus grex, quia complacuit patri vestro, dare vobis regnum. 102.
 35 Sint lumbi vestri præcincti, & lucerne ardent in manibus vestris. 493.
 36 Similes hominibus expectantibus. 38.
 37 Beati servi illi. 38.
 CAP. XIII. v. 6. Venit querens fructum in ea, & non invenit. 4.
 8 Domine, dimitte illam & hoc anno. 325.
 CAP. XIV. v. 1. Et ipsi observabant eum. 288.
 19 Inga boum emi quinque, & eo probare illa; rogo te, habe me excusatum. 153.
 24 Dico autem vobis, quod nemo virorum illorum, qui vocati sunt, gustabit carnem meam. 110.
 CAP. XV. v. 12. Divisit illis substantiam. 19.
 18 Pater, peccavi in cælum, & coram te. 172. & 497.
 20 Cum autem adhuc longe esset, vidit illum pater ipsius. 169.
 25 Erat autem filius ejus senior in agro. 116.
 29 Nunquam dedisti mihi hædum, ut cum amicis meis epularer. 19.
 30 Postquam filius tuus hic, qui devoravit substantiam suam cum meretricibus, venit, occidisti ei vitulum. 134.
 31 Omnia mea tua sunt.
 CAP. XVI. v. 19. Homo quidam erat dives. 120.
 20 Erat quidam mendicus nomine Lazarus. 120.
 24 Mitte Lazarum. 112. & 244.
 CAP. XVII. v. 13. Levaverunt vocem suam dicentes: Iesu Præceptor miserere nobis. 525.
 18 Non est inventus, qui rediret, & daret gloriam Deo, nisi hic alienigena. 441.
 CAP. XIX. v. 3. Quia statua passillus erat. 191.
 4 Ascendit in arborem sycomorum, ut videret eum. 191.
 5 Festinans descende. 155.
 20 Domine, ecce vna tua, quam habui repositam in sudario. 175.
 CAP. XX. v. 16. Quid ergo faciet illis Dominus vineæ? veniet, & perdet colonos istos, & dabit vineam alijs. 424.
 CAP. XXI. v. 9. Cum audieritis prælia, & seditiones, nolite terreri, oportet enim primum hæc fieri, sed nondum statim finis. 705.
 10 Surget gens contra gentem. 63.
 12 Injicient vobis manus suas trahentes ad reges, & præfides. 705.
 CAP. XXII. v. 3. Intravit autem Satanus in Iudam. 719.
 15 Desidero desideravi hoc pascha manducare vobiscum. 389.
 21 Ecce manus tradentis me mecum est in mensa. 354.
 23 Quis eorum videretur esse maior. 354.
 36 Qui non habet, vendat tunicam, & emat gladium. 264.
 41 Avulsus est ab eis. 690.
 43 Apparuit illi Angelus de celo confortans eum, & factus in agonia. 606. & 690.
 61 Converteris Dominus respexit Petrum. 449.
 88 Osculo filium hominis tradis. 628.
 CAP. XXIII. v. 11. Spiritus autem illum Herodes cum exercitu suo. 133.
 25 Iesum vero tradidit voluntati eorum. 622. 634. & 669.
 28 Nolite flere super me, sed super vos ipsas flete. 178. (717).
 34 Pater, dimitte illis. 76. 85. 125. 166. & 38.
 38 Erat autem & superscriptio scripta super eum: Hic est rex Iudeorum. 274.
 39 Salvum fac te ipsum, & nos. 625.
 41 Nos quidem iuste, nam digna factis recipimus: hic vero nihil mali fecit. 274. & 410.
 24 Domine, memento mei, dum veneris

Index

- in regnum tuum. 17. 38. 274. 321. & 625.
 43 Hodie mecum eris in paradiso. 11. 17. 34. & 39.
 44 Erat autem fere hora sexta. 612.
 47 Vere hic homo iustus erat. 577.
 48 Percutientes pectora sua, revertentur.
 47.
 CAP. XXIV. v. 11. Vsa sunt ante illos sicut deliramentum. 56.
 21 Nos autem sperabamus. 66. & 312.
 25 Tardi corde ad credendum. 66.
 34 Surrexit Dominus vere, & apparuit Simoni. 56.

Ex D. Joanne.

- CAP. I. v. 3. Omnia per ipsum facta sunt, & sine ipso factum est nihil. 233. & 559.
 7 Ut testimonium perhiberet de lumine. 427.
 11 Et sui eum non receperunt: quotquot autem receperunt eum, dedit eis potestatem filios Dei fieri. 143. & 195.
 14 Verbum caro factum est. 678. & 680.
 18 Unigenitus filius, qui est in sinu Patris. 181. 617. & 679.
 19 Ut interrogarent: Tu quis es? 69.
 36 Ecce Agnus Dei. 213.
 48 Cum esses sub ficu, vidi te. 230.
 49 Rabbi, tu es filius Dei, tu es rex in Israel. 40. & 230.
 CAP. II. v. 3. Vinum non habent. 289.
 4 Nondum venit hora mea. 289.
 15 Cum fecisset quasi flagellum de funiculis, omnes eiecit de templo, & Nummulariorum effudit es. 428. & 458.
 16 Auferte ista hinc, & nolite facere domum Patris mei, domum negotiationis. 228. & 458.
 19 Solvite templum hoc, & in tribus diebus excitabo illud. 590.
 CAP. III. v. 2. Scimus, quia a Deo venisti Magister, nemo enim potest haec signa facere, quae tu facis, nisi fuerit Deus cum illo. 702.
 11 Testimonium nostrum non accipitis. 434.
 16 Sic Deus dilexit mundum, ut filium suum unigenitum daret. 559.
 17 Non enim misit Deus filium suum in mundum, ut iudicaret mundum, sed ut salvetur mundus per ipsum. 653.
 20 Tu es magister in Israel, & haec ignoras. 22.

- CAP. IV. v. 6. Fatigatus ex itinere. 572.
 15 Domine, da mihi hanc aquam. 22.
 29 Venite, & videte hominem, qui dixit mihi omnia quaecumque feci. 72.
 CAP. V. v. 7. Vis sanus fieri? Domine, hominem non habeo. 34. 38. & 342.
 22 Neque enim Pater iudicat quemquam, sed omne iudicium dedit filio. 87. 707. & 719.
 31 Strego testimonium perhibeo de me ipso, testimonium meum non est verum: alius est qui testimonium perhibet de me. 83.
 46 Si crederetis Moysi, crederetis forsitan & mihi, de me enim ille scripsit. 603.
 CAP. VI. v. 5. Cum sublevasset ergo oculos Iesus, dixit ad Philippum. Unde ememus panes, ut manducent hi? 230. & 482.
 6 Ipse enim sciebat quid esset factururus. 510.
 11 Accipit ergo Iesus panes, & distribuit discumbentibus. 58.
 14 Cum vidissent, quod Iesus fecerat signum. 71.
 15 Fugit iterum in montem ipse solus. 103. 191. & 535.
 29 Hoc est opus Dei, ut credatis. 71.
 30 Quod ergo tu facis, signum, ut videamus, & credamus. 71.
 42 Nonne hic est Iesus filius Ioseph, cuius nos novimus patrem, & matrem. 662. & 666.
 51 Ego sum panis vivus, qui de caelo descendi, si quis manducaverit ex hoc pane, vivet in aeternum. 5. & 662.
 52 Caro mea est pro mundi vita. 664.
 53 Quomodo potest hic nobis carnem suam dare ad manducandum? 664. & 666.
 54 Nisi manducaveritis carnem filii hominis, & biberitis ejus sanguinem, non habetis vitam in vobis. 96.
 57 In me manet, & ego in illo. 681. 685. & 686.
 61 Durus est hic sermo. 5. & 667.
 67 Ex hoc multi Discipulorum ejus abierunt retro. 5. & 667.
 69 Domine: ad quem ibimus? verba vitae aeternae habes. 514.
 71 Ex vobis unus diabolus est. 510.
 CAP. VII. v. 15. Mirabantur iudei dicentes: quomodo hic litteras scit, cum non didicerit. 600.
 CAP. VIII. v. 6. Hoc autem dicebant tentantes eum: Iesus autem inclinans se deorsum, digito scribebat in terra. 80. 127. 128. & 130.
 7 Qui sine peccato est vestrum, primus in illa

Locorum Sacrae Scripturae.

- lapidem mittat. 129.
 10 Erigens autem se. 130.
 11 Vade, & jam amplius noli peccare. 324.
 12 Ego sum lux mundi. 67.
 21 In peccato vestro moriemini. 176.
 22 Nunquid interficiet semetipsum. 690.
 44 Ille homicida erat ab initio. 511.
 46 Si veritatem dico vobis, quare non creditis mihi? 153.
 48 Nonne bene dicimus nos, quia Samaritanus es tu, & daemonium habes. 464.
 49 Ego daemonium non habeo, sed honorifico Patrem meum. 574.
 57 Quinquaginta annos nondum habes, & Abraham vidisti? 153.
 59 Iesus autem abscondit se, & exivit de templo. 458. & 460.
 CAP. IX. v. 6. Expuit, & fecit lutum ex spuito, & linxit lutum super oculos ejus. 75. & 288.
 16 Non est hic homo a Deo, qui sabbatum non custodit. 602.
 24 Da gloriam Deo, nos scimus, quia hic homo peccator est. 531. 700. & 701.
 CAP. X. v. 10. Ego sum pastor bonus. 213.
 18 Ego pono eam a me ipso, & potestatem habeo ponendi ipsam. 604.
 24 Si tu es Christus, dic nobis palam. 588.
 30 Ego, & Pater unum sumus. 18. & 588.
 31 Insulerunt ergo lapides Iudei, ut lapidarent eum. 588.
 32 Multa bona opera ostendi vobis ex Patre meo: propter quod vos unum opus me lapidatis? 309.
 33 Quia tu homo cum sis, facis te ipsum Deum. 410. & 585.
 38 Pater in me est, & ego in Patre. 617.
 CAP. XI. v. 3. Ecce quem amas, infirmatur. 180.
 10 Lazarus amicus noster dormit. 179. 180. & 514.
 14 Lazarus mortuus est, & gaudeo. 733.
 16 Eamus & nos, & moriamur cum illo. 232.
 21 Domine, si filius hie, frater meus non fuisset mortuus. 34.
 25 Qui credit in me, etiamsi mortuus fuerit, vivet. 179.
 35 Lacrymatus est Iesus. 337.
 41 Pater gratias ago tibi, quoniam audisti me. 188.
 42 Ut credant, quia tu me misisti. 180.
 43 Lazare, veni foras. 514.
 45 Crederunt in eum. 530.

- 47 Hic homo multa signa facit, quid facimus? 65. 200. 531. 702. 703. 706. 708. & 709.
 48 Omnes credent in eum: & venient Romani, & tollent nostrum locum, & gentem. 291.
 50 Expedit vobis, ut unus homo moriatur pro populo. 65. 483. 702. & 713.
 CAP. XII. v. 6. Fur erat, & loculos habens. 719.
 7 Ut in diem sepulturae meae servet illud, 235.
 19 Ecce mundus totus post eum abit. 200. & 708.
 32 Si exaltatus fuero a terra. 280.
 41 Hec dixit Isaias, quando vidit gloriam ejus. 137.
 CAP. XIII. v. 1. Sciens Iesus, quia venit hora ejus, cum dilexisset suos, qui erant in mundo, in finem dilexit eos. 558. 574. 652. 693. 716. & 719.
 2 Cum diabolus jam misisset in cor, ut traderet eum Iudas. 51. 609. & 643.
 3 Sciens, quia omnia dedit ei Pater in manus, & quia a Deo exivit, & ad Deum vadit, 426. & 558.
 6 Domine, tu mihi lavas pedes. 650.
 7 Tu nescis modo. 580. & 654.
 8 Si non laveris te, non habebis partem meam. 49. 51. 454. 650. & 653.
 13 Vos vocatis me Magister, & Domine, & bene dicitis, sum etenim. 123. & 654.
 15 Ut quemadmodum ego feci vobis, ita & vos faciatis. 645.
 26 Ille est, cui ego instructum panem porrexero. 610.
 27 Quod facis, fac citius. 244. & 719.
 28 Hoc autem nemo scivit discumbentium, ad quid dixerit ei; quidam enim putabant quod dixisset ei Iesus: eme ea, quae opus sunt nobis ad diem festum. 120. & 244.
 31 Nunc clarificatus est filius hominis. 50. & 137.
 CAP. XIV. v. 6. Ego sum via, veritas, & vita. 179. 426. 437. 472. 487. & 491.
 16 Ut maneat vobiscum in aeternum. 561.
 23 Pater meus diligit eum, & ad eum venimus. 617.
 26 Paraclius autem Spiritus Sanctus, quem mittet Pater in nomine meo, ille vos docebit omnia. 561.
 30 Venit princeps huius mundi, & in me non habet quidquam. 92.
 CAP. XV. v. 13. Maiorem charitatem nemo

- mo habet, ut animam suam ponat quis pro amicis suis. 697.
- 25 Quia odio habuerunt me gratis. 607.
- CAP. XVI. v. 8. Cum venerit ille, arguet mundum de peccato: de peccato quidem, quia non crediderunt in me. 301. 539. & 719.
- 24 Usque modo non petistis quidquam. 535.
- CAP. XVII. v. 1. Pater, venit hora, clarifica filium tuum, ut filius tuus clarificet te. 241. & 502.
- 11 Pater Sancte, serva eos in nomine tuo, quos dedisti mihi. 60.
- CAP. XVIII. v. 4. Quem queritis. 103. 629. & 669.
- 5 Ego sum. 103. 462. 615. 629. & 669.
- 12 Ligaverunt eum. 628.
- 15 Erat notus Pontifici. 340.
- 17 Nunquid & tu ex discipulis es hominis istius? 340.
- 21 Interroga eos. 632.
- 22 Sic respondes Pontifici? 625.
- 24 Misit eum Annas ligatum ad Caipham. 310.
- 30 Si non eset hic malefactor. 577.
- 33 In exilium Iudeorum. 284. & 471.
- 36 Regnum meum non est de hoc mundo. 284. Ministri mei utique decertarent, ut non traderet Iudeis.
- 37 Ad hoc veni in mundum, ut testimonium perhibeam veritati. 427. & 471.
- 38 Quid est veritas? 472. Ego nullam invenio in eo causam. 612. & 590.
- CAP. XIX. v. 10. Nescis, quia potestatem habeo crucifigere te, & potestatem habeo dimittere te. 466.
- 7 Nos legem habemus, & secundum legem debet mori, quia filium Dei se fecit. 174. 501. 583. & 591.
- 11 Non habes potestatem adversus me ullam, nisi tibi datum eset desuper. Propterea qui me tradidit tibi, maius peccatum habet. 466. 611. & 627.
- 12 Si hunc dimittis, non es amicus Caesaris, omnis enim qui se regem facit, contradicit Caesari. 196. 607. & 611.
- 15 Non habemus regem, nisi Caesarem. 192. & 524.
- 19 Iesus Nazarens Rex. 545.
- 21 Noli scribere: Rex Iudeorum: sed quia ipse dixit: Rex sum Iudeorum. 83. 253. & 533.
- 25 Stabat iuxta crucem. 552.
- 27 Ex illa hora accepit eam discipulus in sua. 374.
- 28 Sciens, quia omnia consummata sunt, ut co-

- summaretur scriptura, dixit: Sitio. 149. 287. 374. 545. & 606.
- 40 Cum ergo accepisset Iesus acetum, dixit: Consummatum est, & inclinatum capite tradidit spiritum. 16. 99. 125. & 690.
- 34 Unus militum lancea latus ejus aperuit, & continuo exivit sanguis, & aqua. 196. 301. 317. 585. & 683.
- 39 Ferens mixturam myrrae, & alcos, quasi libras centum. 110.
- 41 In horto monumentum novum. 252.
- CAP. XX. v. 21. Sicut misit me vivens Pater. 124.
- 25 Vidimus Dominum. 345.
- 27 Infer digitum tuum huc, & vide manus meas, & affer manum tuam, & mitte in latus meum, & noli esse incredulus, sed fidelis. 21. & 270.
- 28 Dominus meus, & Deus meus. 345. & 657.
- CAP. XXI. v. 15. Simon Ioannis diligis me plus his? 214. 269. & 655.
- 17 Pasce oves meas. 214. Contristatus est Petrus. 640.
- 18 Alius te cinget, & ducet quod tu non vis. Hoc autem dixit, significans qua morte clarificaturus esset Deum. 102.
- 23 Discipulus ille non moritur. 695.

Ex Actibus Apostolorum.

- CAP. I. v. 9. Nubes suscepit eum ab oculis eorum. 180.
- CAP. II. v. 3. Apparuerunt illis dispartitae linguae tanquam ignis, sed ique supra singulos eorum. 513. 561. & 643.
- CAP. V. v. 4. Non es mentitus hominibus, sed Deo. 514.
- 5 Audiens autem Ananias haec verba, cecidit, & expiravit. 26. & 514.
- 41 Ibant gaudentes a conspectu concilii, quoniam digni habitii sunt pro nomine Iesu contumeliam pati. 639.
- CAP. VIII. v. 10. Hic est virtus Dei, quae vocatur magna. 701.
- 20 Pecunia tua tecum sit in perditionem. 26.
- CAP. IX. v. 4. Quid me persequeris? 31.
- CAP. XI. v. 7. Occide, & manduca. 148.
- 53 Ab illo ergo die cogitaverunt, ut interficerent eum. 713.
- CAP. XIII. v. 21. Dedit illis Deus Saul filium Cis, annis quadraginta. 227.
- CAP. XIV. v. 10. Dij similes hominibus descenderunt ad nos. 138.

Locorum Sacrae Scripturae

- 14 Nos mortales sumus, similes vobis homines, annuntiantes vobis ab his vanis converti ad Deum vivum. 138.
- 18 Lapidantesque Paulum traxerunt extra civitatem. 138.
- CAP. XIX. v. 13. Ad iuro vos per Iesum, quem Paulus praedicat. 509.
- 16 Insiliens in eos, invaluit contra eos. 509.
- CAP. XX. v. 28. Quam acquisivit sanguine suo. 504.

Ex Epist. ad Romanos.

- CAP. II. v. 15. Testimonium reddente illis conscientia ipsorum, & inter se invicem cogitationibus accusantibus, aut etiam defendentibus. 297.
- CAP. III. vers. 5. Nunquid iniquus est Deus? Abst. Alioquin quomodo iudicabit Deus hunc mundum? 122. (569.)
- CAP. V. v. 8. Cum adhuc peccatores essemus.
- CAP. VIII. v. 17. Haeredes quidem Dei. 124.
- CAP. XI. v. 10. Honore invicem praevinentes. 502.
- 11 Illorum delictorum salus est gentibus, ut illos emulcentur. 31.
- CAP. XIII. vers. 4. Dei enim minister est, vindex in iram eius, qui malum agit. 80.

Ex I. ad Corinthios.

- CAP. I. v. 23. Nos autem praedicamus Christum crucifixum, Iudeis quidem scandalum, gentibus autem stultitiam. 578. & 648.
- 25 Quia quod stultum est Dei, sapientius est hominibus. 648.
- CAP. IV. v. 12. Maledicimur, & benedicimus, persecutionem patimur, & sustinemus, blasphemamur, & obsecramus. 348.
- 21 Quid vultis? in vincta veniam ad vos? 87.
- CAP. X. v. 4. Petra autem erat Christus. 139. & 607.
- CAP. XI. v. 23. Ego enim accepi a Domino, quod & tradidi vobis, quoniam Dominus Iesus in qua nocte tradebatur, accepit panem. 54. 686. & 715.

Ex II. ad Corinthios.

- CAP. III. v. 13. Ut non possent intendere filij Israel in faciem Moysi propter gloriam vultus eius. 560.

- 18 Nos vero omnes, revelata facie, gloriam Domini speculantes, in eandem imaginem transformamur a claritate in claritatem, tanquam a Domini spiritu. 560.
- CAP. V. v. 21. Eum, qui non noverat peccatum, pro nobis peccatum fecit. 83.
- CAP. VIII. v. 9. Propter vos egenus factus est, cum esset dives, ut illius inopia vos divites essetis. 576.

Ex Epist. ad Galatas.

- CAP. IV. v. 4. Misit Deus filium suum factum ex muliere, factum sub lege, ut eos, qui sub lege erant, redimeret, ut adoptionem filiorum reciperemus. 565. & 569.
- CAP. VI. v. 14. Mihi autem absit gloriari, nisi in cruce Domini nostri Iesu Christi, per quem mihi mundus crucifixus est. 111.

Ex Epist. ad Ephesios.

- CAP. VI. v. 5. Servi obedite dominis carnalibus cum timore, & tremore. 214.
- 9 Laet vos Domini eadem facite illis. 214.

Ex Epist. ad Philippenses.

- CAP. I. v. 24. Permanere autem in carne necessarium propter vos. 693.
- CAP. II. v. 7. Formam servi accipiens. 104. 641. 644. & 657.
- 8 Factus obediens usque ad mortem. 687.
- CAP. IV. vers. 6. Nihil solliciti sitis, sed in omni oratione, & obsecratione, cum gratiarum actione, petitiones vestrae immolectant apud Deum. 142.

Ex Epist. ad Colossenses.

- CAP. I. v. 24. Adimpleo ea quae desunt passionum Christi. 653.
- CAP. II. v. 14. Delens quod adversum nos erat chirographum decreti, quod erat contrarium nobis, & ipsum tulit de medio affigens illud cruci. 253.
- CAP. III. v. 5. Avaritiam, quae est simulatorum servitus. 71.

Ex I. ad Timotheum.

- CAP. I. v. 13. Blasphemus fui, & persecutor. 31.

Ex Epist. ad Titum.

CAP. II. vers. 13. Expectantes beatam spem. 139.

Ex Epist. ad Hebræos.

CAP. II. v. 15. Ut liberaret eos, qui timore mortis, per totam vitam obnoxij erant servituti. 136.

CAP. IV. v. 16. Adeamus ergo cum fiducia ad thronum gratiæ. 77.

CAP. VII. vers. 1. Melchisedech rex Salem. 397.

CAP. IX. v. 4. In qua urna habens manna, & virga Aaron. 148.

CAP. X. v. 27. Terribilis autem quædam expectatio iudicij, & ignis æmulatio. 139.

CAP. XI. v. 24. Moyses grandis factus negavit se esse filium filie Pharaonis. 106.

33 Sancti per fidem vicerunt regna, obtulerunt ora leonum, extinxerunt impetum ignis, effugerunt aciem gladij. 255.

Ex I. B. Petri.

CAP. III. v. 20. Octo anime salvæ factæ sunt. 308.

Ex I. B. Joannis.

CAP. I. v. 8. Si dixerimus, quoniam peccatum non habemus, ipsi nos seducimus, & veritas in nobis non est. 358.

CAP. III. v. 9. Omnis, qui natus est ex Deo, peccatum non facit. 358.

Ex Apocalypsi.

CAP. I. v. 5. Primogenitus mortuorum, & princeps regum terræ, & laudat nos,

Index

à peccatis nostris in sanguine suo. 64. & 103.

CAP. IV. v. 4. Et super thronos vigintiquatuor seniores sedentes. 57. 131. & 489.

10 Mitebant coronas suas ante thronum. 106 & 549.

CAP. V. v. 5. Vicit leo. 40.

6 Agnum stantem tanquam occisum, habentem oculos septem, qui sunt septem spiritus Dei missi in omnem terram. 57. 130. & 692.

7 Et venit, & accepit de dextera sedentis in throno librum. 489. & 692.

CAP. VI. v. 9. Vidi subitus altare animas interfectorum propter verbum Dei. 132.

10 Et non vindicatis sanguinem nostrum. 131.

CAP. VII. v. 3. Quoad usque signemus servos Dei nostri in frontibus eorum. 61.

9 Et palme in manibus eorum. 61.

10 Et clamant voce magna dicentes. Salus Deo nostro. 61.

11 Omnes Angeli stabant in circuitu throni. 489.

CAP. IX. v. 7. Et facies earum tanquam facies hominum. 259.

CAP. XII. v. 1. Luna sub pedibus ejus. 387.

4 Draco stetit ante mulierem. 219. & 456.

9 Projectus est draco ille magnus. 127.

10 Nunc facta est salus, & virtus, & regnum Dei nostri, & potestas Christi ejus: quia projectus est accusator fratrum nostrorum, qui accusabat illos ante conspectum Dei, die, ac nocte. 127.

CAP. XV. v. 6. Vestiti ligno mundo. 138.

CAP. XVII. v. 9. Septem montes sunt super quos mulier sedet. 434.

CAP. XIX. v. 11. Fidelis, & verax. 152. & 444.

12 Et in capite ejus diademata multa. 152. & 444.

16 Et in femore ejus scriptum: Rex regum. 50.

FINIS.

Fol. I.

SUGILLATIO
INGRATITUDINIS
REPERTA IN SACRIS LITTERIS,
infecta per Virtutes morales, è quibus
Christiana Politica efflorescit.
LIBER PRIMUS.

CAPUT PRIMUM.

Ingratitudo Luciferina.

§. PRIMUS.

Cœpit ingratitude cum Angelis, qui maiora à Deo beneficia acceperunt.

Immanis materies est, dispar scribendo manus, labes communis, difficilima correctio:

mala enim ingenita non sine miraculo curantur, & ingratitude plus malis omnibus ingenita est. Verum quando rationes pro remedio non sint, veritates erunt pro supplicio: est enim ingratitude vitium omnino infestum rationi, honori, & humano convivui, utpote quæ expugnat veritatem, deest muneris, testaturque ingratum esse omnium de-

terrimum. Cœpit cum Angelis, unà cum hominibus ortum habuit: & postquam cum mundo infeliciter progressa fuerit, manebit in Erebo, nativo ingratorum centro: *Vocabitur in æternum semen ipsius pessimorum.*

2 Produxit summus rerum Opifex Deus Angelicos spiritus caelestium hierarchiarum incorruptibiles & immortales: eosque suo ingenio fecit nobilissimos, purissimos & excellentissimos præ cæteris rebus creatis. Contulit eis unà cum supernaturali gratia mentem perspicacem, memoriam firmam, iudiciū

A matu-

Angelo-
rum ingra-
titude.